

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อรูปแบบการสื่อสารมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ เอช 1เอ็น 1 ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ในช่วง เดือน มิถุนายน - กรกฎาคม 2553 พบว่า ได้แบบสอบถามที่ตอบกลับสมบูรณ์ครบถ้วนจำนวน 730 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.38 ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย แพทย์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ทันตแพทย์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 พยาบาล จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ทันตภิบาล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และผู้ช่วยทันตแพทย์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ของครอบครัว อาชีพ ลักษณะของครอบครัว ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งทางการบริหาร ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และ ประวัติการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารด้านปริมาณข้อมูลที่ได้รับมากที่สุด

2.2 ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารที่สามารถสื่อได้ รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารที่สามารถนำข้อมูลไปปฏิบัติได้จริง โดยให้เลือก รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลมากที่สุด แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล
2. การเปลี่ยนแปลงของบุคลากรทางการแพทย์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 730 คน (ตารางที่ 4.1) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิง จำนวน 632 คน และเพศชาย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 86.6 และ 13.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี และอายุ 31 - 40 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 280 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา ได้แก่ อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และน้อยที่สุด คือ อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ จำนวน 425 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมา คือ โสด จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 หย่า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 หม้าย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และแยกกันอยู่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

สำหรับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวนสูงสุด 431 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมา คือ การศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และอื่นๆ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ด้านรายได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นมีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท และมีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน 192 คน และ 190 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และ 26.0 ตามลำดับ รองลงมา มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด เท่ากับ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย แพทย์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ทันตแพทย์ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 พยาบาล จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ทันตภิบาล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และผู้ช่วยทันตแพทย์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานในโรงพยาบาลที่มีขนาด 120 เตียง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 โรงพยาบาลที่มีขนาด 60 เตียง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 โรงพยาบาลที่มี

ขนาด 30 เตียง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 โรงพยาบาลที่มีขนาดอื่นๆ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 น้อยที่สุด คือ โรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร จำนวน 571 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ซึ่งมีจำนวนมากกว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ซึ่งมี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

ด้านประวัติการให้การรักษาสผู้ป่วยที่เป็นโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ พบว่า เป็นผู้เคยให้การรักษามีจำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เคยให้การรักษามีจำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และจำไม่ได้ว่าเคยให้การรักษาสผู้ป่วยโรคดังกล่าว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มีจำนวน 648 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 ไม่แน่ใจว่าเคยติดเชื้อ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และไม่เคยติดเชื้อ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 730)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	98	13.4
หญิง	632	26.6
กลุ่มอายุ		
21 – 30 ปี	280	38.4
31 – 40 ปี	280	38.4
41 – 50 ปี	152	20.8
51 – 60 ปี	18	2.5
สถานภาพสมรส		
โสด	260	35.6
คู่	425	58.2
หย่า	36	4.9
หม้าย	5	0.7
แยกกันอยู่	4	0.5

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 730)	ร้อยละ
การศึกษา		
มัธยมหรือเทียบเท่า	195	27.4
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	431	59.0
ปริญญาโท	53	7.3
อื่นๆ	51	7.0
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	1.5
5,001 – 10,000 บาท	192	26.3
10,001 – 20,000 บาท	177	24.2
20,001 – 30,000 บาท	160	21.9
สูงกว่า 30,000 บาท	190	26.0
ตำแหน่ง		
แพทย์	48	6.6
ทันตแพทย์	47	6.4
พยาบาล	315	43.2
ทันตภิบาล	45	6.2
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	225	30.8
ผู้ช่วยทันตแพทย์	50	6.8
จำนวนเตียง		
10 เตียง	5	0.7
30 เตียง	188	25.8
60 เตียง	193	26.4
120 เตียง	223	30.5
อื่นๆ	121	16.6

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 730)	ร้อยละ
ระยะเวลาการทำงาน		
1 – 3 ปี	182	24.9
4 – 5 ปี	83	11.4
6 – 10 ปี	147	20.1
มากกว่า 10 ปี	318	43.6
ตำแหน่งทางการบริหาร		
มี	159	21.8
ไม่มี	571	78.2
เคยให้การรักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ		
เคย	367	50.3
ไม่เคย	341	46.7
จำไม่ได้	22	3.0
เคยติดเชื้อไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ		
เคย	26	3.6
ไม่เคย	648	88.8
ไม่แน่ใจ	56	7.7

การศึกษานี้วิเคราะห์ตัวแปรตามกับตัวแปรต้นทุกตัวแต่เลือกที่จะนำเสนอบางตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของโรงพยาบาล ระยะเวลาการทำงาน ตำแหน่งทางการบริหาร ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ และวิชาชีพ เนื่องจากตัวแปรดังกล่าวสามารถสื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและน่าจะมีประโยชน์ในการนำไปใช้ได้มากกว่า ตัวแปรที่ไม่ได้นำเสนอ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว ศาสนา สถานที่ปฏิบัติงานเป็นประจำ และประวัติเคยติดเชื้อไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ เนื่องจากตัวแปรดังกล่าวมีจำนวนน้อย และผลการศึกษาของตัวแปรไม่น่าจะนำมาใช้ประโยชน์ได้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสาร

ผลการศึกษาด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลดังนี้

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารด้านปริมาณข้อมูลที่ได้รับมากที่สุด

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 730 คน เกี่ยวกับปริมาณ
ข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับ ได้แสดงผลการศึกษาเป็น 7
ส่วน ได้แก่ ผลการศึกษาเมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของโรงพยาบาล ระยะเวลาการ
ทำงาน ตำแหน่งทางการบริหาร ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และ
วิชาชีพ โดยพบว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามอายุ

รูปแบบการสื่อสาร		อายุ					
		อายุ 21-30 ปี		อายุ 31-40 ปี		อายุ 41-60 ปี	
		(n=280)		(n=280)		(n=170)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจฯ	3.14	1.1	2.99	1.0	3.03	1.1
	ประชุม IC	3.39	1.1	3.10	0.96	3.23	1.0
	ทีม PCT	2.58	1.1	2.70	1.0	2.56	1.0
	ทีม ENV	2.55	1.1	2.61	1.0	2.50	1.0
	ทีมคร่อมสายงานอื่น	2.41	1.1	2.60	0.98	2.47	1.0
2. การเรียนการ สอน	อบรมเรื่องควบคุม การติดเชื้อของรพ.ประจำปี	3.53*	0.95	3.34	0.98	3.41	1.0
3. สื่อบุคคล	หัวหน้างาน	3.50**	0.88	3.63*	0.88	3.496*	0.93
	เพื่อนร่วมงาน	3.31	0.92	3.42	0.91	3.33	0.9
	เพื่อนต่างหน่วยงาน	2.95	1.0	2.98	0.91	2.90	1.0
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่	3.52	0.80	3.52**	0.91	3.493**	0.9
	แผนปฏิบัติการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่ฯ	3.49***	0.86	3.48***	0.87	3.46***	0.9
	หนังสือเวียน/บันทึก ข้อความ	3.17	0.90	3.11	0.97	3.12	0.96
	เอกสารแผ่นพับ	3.37	0.89	3.46	0.94	3.37	0.95
5. สื่อ อื่นๆ	บอร์ด	3.13	0.94	3.31	1.0	3.18	0.99

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1 , ** หมายถึง อันดับ 2 , *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามอายุ พบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อการเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องการควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, $SD. = 0.95$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.88$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.86$)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, $SD. = 0.88$) รองลงมา ได้แก่รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.91$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.48$, $SD. = 0.87$)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 41 - 50 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างานให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.496$, $SD. = 0.93$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.46$, $SD. = 0.9$)

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกตามระดับการศึกษา

รูปแบบการสื่อสาร		ระดับการศึกษา					
		มัธยมหรือเทียบเท่า		ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า		ปริญญาโท	
		(n=195)		(n=431)		(n=53)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจฯ	14	1.1	3.02	1.1	3.08	1.1
	ประชุม IC	3.34	0.96	3.24	1.0	3.21	1.0
	ทีม PCT	2.71	1.1	2.55	1.0	2.15	0.91
	ทีม ENV	2.70	1.1	2.48	1.0	1.98	0.84
	ทีมคร่อมสายงานอื่น	2.66	1.1	2.43	1.0	2.25	1.1
2. การเรียนการ สอน	อบรมเรื่องควบคุม การติดเชื้อของรพ. ประจำปี	3.61**	0.87	3.36	0.99	3.17	1.1
3. สื่อ บุคคล	หัวหน้างาน	3.63*	0.87	3.44***	0.93	3.434**	0.97
	เพื่อนร่วมงาน	3.34	0.96	3.37	0.86	3.26	0.94
	เพื่อนต่างหน่วยงาน	2.95	1.01	2.95	0.95	2.71	1.1
4. สื่อถึงพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการ การป้องกันไข้หวัด ใหญ่	3.48***	0.86	3.49*	0.9	3.75*	0.76
	แผนปฏิบัติการ การป้องกันไข้หวัด ใหญ่ฯ	3.46	0.88	3.47**	0.86	3.433***	0.97
	หนังสือเวียน/บันทึก ข้อความ	3.09	1.0	3.15	0.93	3.17	1.0
	เอกสารแผ่นพับ	3.43	0.88	3.38	0.94	3.22	1.1
5. สื่อ อื่นๆ	บอร์ด	3.25	1.0	3.15	0.97	3.17	1.0

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1 , ** หมายถึง อันดับ 2 , *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการศึกษเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ที่ได้รับจําแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, SD. = 0.87) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทการอบรมเรื่องการควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.61$, SD. = 0.87) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.86)

ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.49$, SD. = 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.47$, SD. = 0.86) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.44$, SD. = 0.93)

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.75$, SD. = 0.76) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.434$, SD. = 0.97) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.433$, SD. = 0.97)

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับแจ้งตามขนาดของโรงพยาบาล

รูปแบบการสื่อสาร		ขนาดของโรงพยาบาล									
		10 เตียง		30 เตียง		60 เตียง		120 เตียง		อื่นๆ	
		(n=5)		(n=188)		(n=193)		(n=223)		(n=121)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจ	2.60	1.1	3.03	1.1	2.94	1.1	3.21	1.0	2.93	1.3
	ประชุม IC	3.40**	0.9	3.14	1.0	2.98	1.1	3.50	0.9	3.31	1.1
	ทีม PCT	3.0***	1.0	2.40	1.0	2.35	1.0	2.77	1.0	2.74	1.1
	ทีม ENV	2.20	1.3	2.35	1.0	2.24	0.9	2.80	1.1	2.66	1.2
	ทีมคร่อม สายงานอื่น	2.20	0.8	2.34	1.0	2.47	1.0	2.52	1.0	2.63	1.2
2. การเรียนการสอน	อบรมเรื่อง ควบคุม การติดเชื้อ ของรพ. ประจำปี	2.80	0.8	3.24	1.0	3.32***	1.0	3.71*	0.9	3.31	1.0
3. สื่อบุคคล	หัวหน้างาน	3.40**	1.5	3.41	0.9	3.30	1.0	3.70	0.8	3.57*	1.0
	เพื่อน ร่วมงาน	2.60	1.1	3.31	0.9	3.30	0.9	3.37	0.9	3.42***	1.0
	เพื่อนต่าง หน่วยงาน	2.40	0.9	2.82	0.9	2.94	0.9	2.91	1.0	2.98	1.1

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับแจ้งตามขนาดของโรงพยาบาล (ต่อ)

รูปแบบการสื่อสาร		ขนาดของโรงพยาบาล									
		10 เตียง		30 เตียง		60 เตียง		120 เตียง		อื่นๆ	
		(n=5)		(n=188)		(n=193)		(n=223)		(n=121)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่อง มาตรการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่	3.60*	0.5	3.44*	0.9	3.50*	0.9	3.57***	0.8	3.41	1.0
	แผนปฏิบัติการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่ฯ	3.60*	0.5	3.32***	0.9	3.41***	0.9	3.58**	0.8	3.50**	1.0
	หนังสือเวียน/ บันทึกรวบรวม ข้อความ	3.60*	0.5	3.00	0.9	3.05	1.0	3.22	0.9	3.24	1.1
	เอกสารแผ่น พับ	3.60*	0.5	3.37**	0.9	3.42**	0.9	3.36	0.9	3.31	1.0
5. สื่ออื่นๆ	บอร์ด	2.80	1.3	3.17	1.0	3.19	1.0	3.16	1.0	3.26	1.0

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1 , ** หมายถึง อันดับ 2 , *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่อง มาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับแจ้งตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการ ศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ทุกประเภทให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.60$, $SD = 0.5$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.40$, $SD = 0.15$) และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.40$, $SD = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม PCT ($\bar{x} = 3.0$, $SD = 1.0$)

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.44$, $SD = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ ($\bar{x} = 3.37$, $SD = 0.9$) อันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.32$, $SD = 0.9$)

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 60 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.50$, $SD = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ ($\bar{x} = 3.42$, $SD = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.41$, $SD = 0.9$)

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องความคุ้มครองติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.71$, $SD = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.58$, $SD = 0.8$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 0.8$)

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาดเตียงอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 1.0$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัด

ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 1.0) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อ
บุคคล ประเภทเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.42$, SD. = 1.0)

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

รูปแบบการสื่อสาร		ระยะเวลาการทำงาน							
		1-3 ปี		4-5 ปี		6-10 ปี		>11ปี	
		(n=182)		(n=83)		(n=147)		(n=318)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจฯ	3.02	1.1	3.08	1.1	3.11	1.1	3.0	1.1
	ประชุมIC	3.15	1.0	3.13	1.1	3.32	1.0	3.28	1.1
	ทีมPCT	2.64	1.0	2.82	1.0	2.61	1.0	2.42	1.1
	ทีมENV	2.58	1.0	2.76	1.0	2.55	1.0	2.36	1.1
	ทีมคร่อมสาย งานอื่น	2.54	1.1	2.72	0.9	2.61	1.0	2.31	1.1
สถานี	อบรมเรื่อง ควบคุม การติดเชื้อของ รพ.ประจำปี	3.37	1.0	3.36	1.0	3.46	1.0	3.43**	1.0
3. สื่อบุคคล	หัวหน้างาน	3.66*	0.8	3.45**	1.1	3.51*	0.9	3.41***	0.9
	เพื่อนร่วมงาน	3.43	1.0	3.37	1.0	3.41	0.9	3.25	0.9
	เพื่อนต่าง หน่วยงาน	2.97	1.0	3.1	0.9	3.03	0.9	2.76	1.0

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน (ต่อ)

รูปแบบการสื่อสาร		ระยะเวลาการทำงาน							
		1-3 ปี		4-5 ปี		6-10 ปี		>11ปี	
		(n=182)		(n=83)		(n=147)		(n=318)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่อง มาตรการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่	3.59**	0.9	3.46*	0.9	3.49***	0.8	3.45*	0.9
	แผนปฏิบัติการ การป้องกัน ไข้หวัดใหญ่ฯ	3.48***	0.9	3.42***	0.9	3.50**	0.8	3.43**	0.9
	หนังสือเวียน/ บันทึกข้อความ	3.0	1.1	3.27	0.9	3.19	0.9	3.13	1.0
	เอกสารแผ่นพับ	3.47	1.0	3.4	0.9	3.46	1.0	3.28	1.0
อื่นๆ	บอร์ด	3.24	1.1	3.34	0.9	3.20	1.0	3.11	1.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.66$, SD. = 0.8) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.59$, SD. = 0.9) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.48$, SD. = 0.9)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.46$, SD.= 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.45$, SD.= 1.1) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.42$, SD. = 0.9)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างานให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.51$, SD. = 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.50$, SD. = 0.8) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการ- การ การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, SD. = 0.8)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิด เห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.45$, SD. = 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.45$, SD. = 0.9) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.43$, SD. = 1.0) และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.43$, SD. = 0.9)

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

รูปแบบการสื่อสาร		ตำแหน่งทางการบริหาร			
		มีตำแหน่งทางการบริหาร		ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร	
		(n=159)		(n=571)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจฯ	3.29	1.1	2.97	1.1
	ประชุม IC	3.43***	1.1	3.18	1.0
	ทีม PCT	2.58	1.1	2.55	1.0
	ทีม ENV	2.47	1.2	2.50	1.0
	ทีมคร่อมสายงานอื่น	2.46	1.1	2.48	1.0
2. การเรียนการ สอน	อบรมเรื่องควบคุม การติดเชื้อของรพ. ประจำปี	3.42	1.1	3.41	0.9
3. สื่อบุคคล	หัวหน้างาน	3.42	1.0	3.52*	0.9
	เพื่อนร่วมงาน	3.33	1.0	3.34	0.9
	เพื่อนต่างหน่วยงาน	2.99	1.0	2.88	1.0
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการ การป้องกันไข้หวัดใหญ่	3.50**	0.9	3.49**	0.9
	แผนปฏิบัติการ การป้องกันไข้หวัดใหญ่ฯ	3.55*	0.9	3.43***	0.9
	หนังสือเวียน/บันทึก ข้อความ	3.30	0.9	3.07	1.0
	เอกสารแผ่นพับ	3.33	1.0	3.39	0.9
5. สื่อ อื่นๆ	บอร์ด	3.16	1.0	3.19	1.0

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1 , ** หมายถึง อันดับ 2 , *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.6 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.55$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุม ประเภทประชุม IC ($\bar{x} = 3.43$, $SD. = 1.1$)

บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.43$, $SD. = 0.9$)

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกประวัติกําให้การรักษาศูนย์ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

รูปแบบการสื่อสาร		ประวัติกําให้การรักษาศูนย์ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ					
		เคย		ไม่เคย		จําไม่ได้	
		(n=367)		(n=341)		(n=22)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	ทีมเฉพาะกิจฯ	3.16	1.0	2.89	1.1	3.23	1.1
	ประชุม IC	3.33	1.0	3.14	1.1	3.23	1.0
	ทีม PCT	2.60	1.0	2.48	1.1	3.00	0.9
	ทีม ENV	2.56	1.0	2.41	1.1	2.86	0.9
	ทีมคร่อมสายงานอื่น	2.52	1.0	2.40	1.1	2.82	1.0

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกประวัติการให้การรักษาศูป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ (ต่อ)

รูปแบบการสื่อสาร		ประวัติการให้การรักษาศูป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ					
		เคย		ไม่เคย		จําไม่ได้	
		(n=367)		(n=341)		(n=22)	
		\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
2. การเรียนการ	อบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของรพ. ประจำปี	3.47	0.9	3.36	1.1	3.27	1.1
3. สื่อบุคคล	หัวหน้างาน	3.63*	0.9	3.36***	1.0	3.32***	0.8
	เพื่อนร่วมงาน	3.44	0.9	3.22	0.9	3.50*	0.9
	เพื่อนต่างหน่วยงาน	3.00	1.0	2.78	1.0	3.18	1.1
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่	3.60**	0.8	3.38**	1.0	3.41**	1.0
	แผนปฏิบัติการป้องกันไข้หวัดใหญ่ฯ	3.49***	0.9	3.44*	0.9	3.23	0.9
	หนังสือเวียน/บันทึกข้อความ	3.17	1.0	3.07	1.0	3.09	1.0
	เอกสารแผ่นพับ	3.42	0.9	3.33	1.0	3.32***	0.9
5. สื่ออื่นฯ	บอร์ด	3.18	1.0	3.18	1.0	3.32***	0.9

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1 , ** หมายถึง อันดับ 2 , *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.7 แสดงความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจําแนกประวัติการให้การรักษาศูป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.63$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.60$, $SD. = 0.8$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.9$)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติไม่เคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.38$, $SD. = 1.0$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.36$, $SD. = 1.0$)

บุคลากรทางการแพทย์ที่จำไม่ได้ว่ามีประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.41$, $SD. = 1.0$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่ออื่นๆ ประเภทบอร์ด (มี \bar{x} เท่ากัน = 3.32 , $SD. = 0.8$, $SD. = 0.9$, $SD. = 0.9$)

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับจำแนกตามวิชาชีพ

	วิชาชีพ											
	แพทย์		ทันตแพทย์		พยาบาล		ทันตภิบาล		ผู้ช่วยทันตภิบาล		ผู้ช่วยทันตแพทย์	
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.
1. การประชุม	รูปแบบการสื่อสาร											
	(n=48)		(n=47)		(n=315)		(n=45)		(n=315)		(n=50)	
	3.04	1.2	2.85	1.2	3.03	1.1	2.96	1.1	3.17	1	2.76	1.3
	2.98	1	3.06	1.4	3.31	1	3.18	1.1	3.28	1	3.06	1.2
	2.48	1	2.17	1.2	2.54	1	2.4	1.1	2.71	1.1	2.56	1.2
	2.06	1	2.02	1	2.48	1	2.4	1.2	2.69	1.1	2.66	1.2
2. การเรียนการสอน	2.35		2.08		2.44		2.47		2.65		2.34	
	2.65	1.1	3.30**	1.2	3.4	0.9	3.51**	1.1	3.62**	0.9	3.34**	0.9
อบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของรพ.ประจำปี												

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ที่ ได้รับจำนวนตามวิชาชีพ (ต่อ)

	วิชาชีพ														
	แพทย์		ทันตแพทย์		พยาบาล		ทันตภิบาล		ผู้ช่วยทันตแพทย์						
	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.	\bar{x}	SD.					
3. สื่อบุคคล	รูปแบบการสื่อสาร		(n=48)		(n=47)		(n=315)		(n=45)		(n=315)		(n=50)		
		\bar{x}		SD.		\bar{x}		SD.		\bar{x}		SD.		\bar{x}	SD.
	หัวหน้างาน	3.21	1.1	3.04	1.1	3.51**	0.9	3.38	1.1	3.66*	0.9	3.46*	0.9	3.24	0.9
	เพื่อนร่วมงาน	3.29**	1.1	2.98	1.1	3.41	0.8	3.31	1	3.35	1	3.24	0.9	3.24	0.9
	เพื่อนต่างหน่วยงาน	2.73	1.2	2.91	1.1	2.91	0.9	3	0.9	2.97	1	2.62	0.9	2.62	0.9
4. สื่อสิ่งพิมพ์	คู่มือเรื่องมาตรการ	3.67*	1.2	3.21***	1.1	3.52*	0.8	3.49***	0.8	3.52***	0.9	3.32***	1	3.32***	1
	การป้องกันไข้หวัดใหญ่														
	แผนปฏิบัติการ	3.21	1.1	3.31*	1	3.50***	0.8	3.44	0.8	3.5	0.9	3.32***	0.8	3.32***	0.8
5. สื่ออื่นๆ	การป้องกันไข้หวัดใหญ่ฯ														
	หนังสือเวียน/บันทึกข้อความ	3.17	1.2	3.02	0.8	3.16	0.9	3.18	1	3.13	1	2.82	1	2.82	1
	เอกสารแผ่นพับ	3.27**	1.2	3.04	1.1	3.35	0.9	3.53*	0.9	3.52	0.9	3.14	0.9	3.14	0.9
	บอร์ด	2.54	1.1	2.91	0.9	3.17	0.9	3.44	0.9	3.32	1	3.26	0.9	3.26	0.9

หมายเหตุ * หมายถึง อันดับ 1, ** หมายถึง อันดับ 2, *** หมายถึง อันดับ 3

จากตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.67$, $SD. = 1.2$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทการสื่อสารโดยเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.29$, $SD. = 1.2$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ ($\bar{x} = 3.27$, $SD. = 1.1$)

ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ของโรงพยาบาล ที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.31$, $SD. = 1$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องการควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.30$, $SD. = 1.2$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.21$, $SD. = 1.1$)

พยาบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.8$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ($\bar{x} = 3.51$, $SD. = 0.9$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ของโรงพยาบาล ($\bar{x} = 3.5$, $SD. = 0.8$)

ทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทเอกสารแผ่นพับ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, $SD. = 0.9$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.51$, $SD. = 1.1$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.8$)

ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.66$, SD. = 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.62$, SD. = 0.9) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่อง มาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ($\bar{x} = 3.52$, SD. = 0.9)

ผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.46$, SD. = 0.9) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี ($\bar{x} = 3.34$, SD. = 0.9) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่อง มาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ของโรงพยาบาลให้ปริมาณข้อมูลเท่ากัน ($\bar{x} = 3.32$, SD. = 1.0 และ SD. = 0.8)

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ได้รับ

รูปแบบการสื่อสารข้อมูลเรื่องมาตรการ การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่	n = 730			
	\bar{X}	S.D.	อันดับ	การแปลผล
1. ประชุม				
1.1 ประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการ การไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่	3.04	1.10	10	ปานกลาง
1.2 ประชุมผ่านทีม IC	3.24	1.04	7	ปานกลาง
1.3 ประชุมผ่านทีม PCT	2.56	1.05	12	ปานกลาง
1.4 ประชุมผ่านทีม ENV	2.50	1.05	13	น้อย
1.5 ประชุมผ่านทีมคร่อมสายงานอื่นๆ	2.47	1.03	14	น้อย
2. การเรียนการสอน				
อบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของ โรงพยาบาลประจำปี	3.41	0.98	4	ปานกลาง

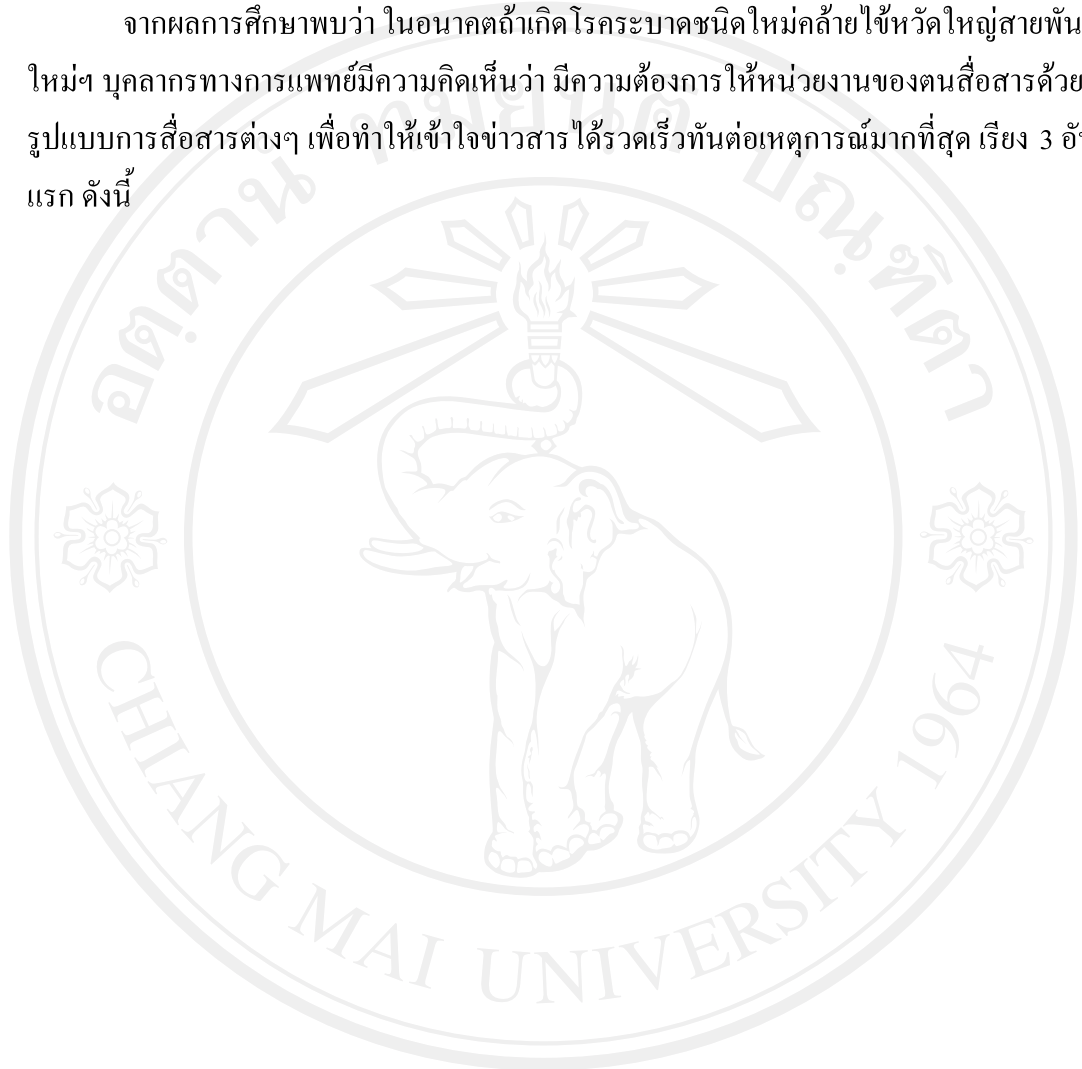
ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับ (ต่อ)

รูปแบบการสื่อสารข้อมูลเรื่องมาตรการ		n =	730	
การป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่	\bar{X}	S.D.	อันดับ	การแปลผล
3. การสื่อสารโดยใช้บุคคล				
3.1 หัวหน้างาน	3.50	0.93	1	ปานกลาง
3.2 เพื่อนร่วมงาน	3.34	0.90	6	ปานกลาง
3.3 เพื่อนต่างหน่วยงาน	2.90	0.99	11	ปานกลาง
4. การสื่อสารโดยใช้สิ่งพิมพ์				
4.1 คู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่	3.49	0.89	2	ปานกลาง
4.2 แผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ของโรงพยาบาล	3.46	0.88	3	ปานกลาง
4.3 หนังสือเวียน / บันทึกข้อความ	3.12	0.96	9	ปานกลาง
4.4 เอกสารแผ่นพับ	3.37	0.95	5	ปานกลาง
5. การสื่อสารโดยสื่ออื่นๆ				
ได้แก่ บอร์ด	3.18	0.98	8	ปานกลาง

เมื่อแสดงผลในภาพรวม (ตารางที่ 4.9) พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.50$, $SD. = 0.93$) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.89$) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภท แผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ของโรงพยาบาล ($\bar{x} = 3.46$, $SD. = 0.88$) และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม ประเภท ประชุมผ่านทีมคร่อมสายงานอื่นๆ ให้ปริมาณข้อมูลในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.47$, $SD. = 1.03$)

ความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารที่สามารถสื่อได้ รวดเร็ว ทันท่วงทีมากที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่า ในอนาคตถ้าเกิดโรคระบาดชนิดใหม่คล้ายไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ บุคลากรทางการแพทย์มีความคิดเห็นว่า มีความต้องการให้หน่วยงานของตนสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสารต่างๆ เพื่อให้เข้าใจข่าวสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด เรียง 3 อันดับแรก ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.10.1 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุม ทีมเฉพาะ กิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนรู้ การสอน อบรมเรื่อง ควบคุมการ ติดเชื้อของ รพ.	การ สื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หวัด ใหญ่ๆ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
21 – 30 ปี	n = 280					
อันดับ 1				56 (20.0%)		
อันดับ 2				59 (21.1%)		
อันดับ 3					42 (15.0%)	
31 – 40 ปี	n = 280					
อันดับ 1	88 (31.4%)					
อันดับ 2				62 (22.1%)		
อันดับ 3					56 (20.0%)	
41 – 60 ปี	n = 170					
อันดับ 1	98 (31.1%)					
อันดับ 2				60 (19.0%)		
อันดับ 3					57 (18.1%)	

จากตารางที่ 4.10.1 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 56 คน (20.0%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 59 คน (21.1%) และอันดับ 3 คือ การสื่อสารโดยการใช้สิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 42 คน (15.0%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 88 คน (31.4%) และ 93 คน (31.1%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 62 คน (22.1%) และ 60 คน (19.0%) อันดับ 3 คือ การสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 56 คน (20.0%) และ 57 คน (18.1%)

ตารางที่ 4.10.2 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้วัสดุ ใหญ่ๆ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
มัธยมหรือ เทียบเท่า อันดับ 1	n = 195					
				41 (21.0%)		
	อันดับ 2			53 (27.2%)		
อันดับ 3			33 (16.9%)			
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า อันดับ 1	n = 431					
	129 (29.9%)					
	อันดับ 2			79 (18.3%)		
อันดับ 3				76 (17.6%)		
ปริญญาโท	n = 53					
	20 (37.7%)					
	อันดับ 2			12 (22.6%)		
อันดับ 3				12 (22.6%)		

จากตารางที่ 4.10.2 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 41 คน (21.0%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 53 คน (27.2%) และอันดับ 3 คือ การสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรม เรื่องควบคุมการติดเชื้อ จำนวน 33 คน (16.9%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ จำนวน 129 คน (29.9%) และ 20 คน (37.7%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 79 คน (18.3%) และ 12 คน (22.6%) ส่วนอันดับ 3 คือ การสื่อสารโดยการใช้สิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ จำนวน 76 คน (17.6%) และ 12 คน (22.6%)

ตารางที่ 4.10.3 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

ขนาดของ โรงพยาบาล	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัตถ์ ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
10 เติง	n = 188					
อันดับ 1				4 (80.0%)		
อันดับ 2				4 (80.0%)		
อันดับ 3	2 (40.0%)	2 (40.0%)				

ตารางที่ 4.10.3 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล (ต่อ)

ขนาดของ โรงพยาบาล	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัว ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
30 เตียง	n = 188					
อันดับ 1	59 (31.4%)					
อันดับ 2				35(18.6%)		
อันดับ 3			24 (12.8%)			
60 เตียง	n = 193					
อันดับ 1	61 (31.6%)					
อันดับ 2				50 (25.9%)		
อันดับ 3					28 (14.9%)	
120 เตียง	n = 223					
อันดับ 1	52 (23.3%)					
อันดับ 2		42(18.8%)				
อันดับ 3					40 (17.9%)	
อื่นๆ	n = 126					
อันดับ 1		10 (22.2%)				
อันดับ 2				13(28.9%)		
อันดับ 3					9 (20.0%)	

จากตารางที่ 4.10.3 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 4 คน (80.0%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 4 คน (80.0%) ส่วนอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม เฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม IC จำนวน 2 คน (40.0%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม เฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 59 คน (31.4%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 35 คน (18.6%) ส่วนอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปีจำนวน 24 คน (12.8%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 60 เตียง ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม เฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 61 คน (31.6%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 50 คน (25.9%) ส่วนอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 28 คน (14.9%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม เฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 52 คน (23.3%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม IC จำนวน 42 คน (18.8%) ส่วนอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 28 คน (14.9%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาดอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจ เพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 10 คน (22.2%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 13 คน (28.9%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 9 คน (20.0 %)

ตารางที่ 4.10.4 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้างาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัวใจ ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
1 - 3 ปี	n = 182					
อันดับ 1				42 (23.1%)		
อันดับ 2	23(12.6%)		23 (12.6%)			
อันดับ 3						29 (15.9%)
4 - 5 ปี	n = 83					
อันดับ 1	20(24.1%)					
อันดับ 2				27 (32.5%)		
อันดับ 3					16 (19.3%)	
6 - 10 ปี	n = 147					
อันดับ 1	40(27.2%)					
อันดับ 2				27 (18.4%)		
อันดับ 3					25 (17.0%)	

ตารางที่ 4.10.4 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน (ต่อ)

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนรู้ การสอน อบรมเรื่อง ควบคุมการ ติดเชื้อของ รพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หวัด ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
> 11 ปี	n = 318					
อันดับ 1	102(32.1%)					
อันดับ 2				71 (22.3%)		
อันดับ 3					60 (18.9%)	

จากตารางที่ 4.10.4 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาในการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 42 คน (23.1%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี จำนวนเท่ากัน เท่ากับ 23 คน (12.6%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 29 คน (15.9 %)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาในการทำงาน 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 20 คน (24.1%) 40 คน (27.2%) 102 คน (32.1%) ตามลำดับ รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภท

หัวหน้างาน จำนวน 27 คน (28.9%) 27 คน (18.4%) 71 คน (22.3%) ตามลำดับ และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 16 คน (19.3 %) 25 คน (17.0%) 60 คน (18.9%) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10.5 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

ตำแหน่ง ทางการบริหาร	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้างาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัวใจ ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
มีตำแหน่ง	n = 182					
อันดับ 1	31(22.9%)					
อันดับ 2				35(22.0%)		
อันดับ 3					38 (18.9%)	
ไม่มีตำแหน่ง	n = 182					
อันดับ 1	65(40.9%)					
อันดับ 2				123(21.5%)		
อันดับ 3						88 (15.4%)

จากตารางที่ 4.10.5 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการจัดการประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 31 คน (22.9%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีบุคคัล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 35 คน (22.0) และอันดับ3 คือ รูปแบบการ

สื่อสารโดยการใช้อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 38 คน (18.9 %)

บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 65 คน (40.9%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อสิ่งบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 123 คน (21.5 %) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 88 คน (15.4 %)

ตารางที่ 4.10.6 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วย

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วย	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนรู้ การสอน อบรมเรื่อง ควบคุมการ ติดเชื้อของ รพ.	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้างาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัด ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
เคย	n = 367					
อันดับ 1	144(31.1%)					
อันดับ 2				72(19.6%)		
อันดับ 3					62 (16.9%)	
ไม่เคย	n = 341					
อันดับ 1	78 (22.9%)					
อันดับ 2				83(24.3%)		
อันดับ 3						60 (17.6%)

ตารางที่ 4.10.6 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วย (ต่อ)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วย	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุม ทีมเฉพาะ กิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนรู้ การสอน อบรมเรื่อง ควบคุมการ ติดเชื้อของ รพ.	การ สื่อสาร โดยใช้ บุคคล หัวหน้า งาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หวัด ใหญ่ๆ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
ไม่แน่ใจ	n = 47					
อันดับ 1	4 (18.2%)		4 (18.2%)		4 (18.2%)	
อันดับ 2				4 (18.2%)		
อันดับ 3	4 (18.2%)					

จากตารางที่ 4.10.2 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุมประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 144 คน (31.1%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 72 คน (19.6 %) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 62 คน (16.9 %)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติไม่เคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุมประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 78 คน (22.9%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 83 คน (24.3 %)

และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 60 คน (17.6%)

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติไม่แน่ใจว่าเคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสาร โดยการประชุม ประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวนเท่ากัน คือ 4 คน (18.2%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 41 คน (18.2 %) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการประชุม ประเภทประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 4 คน (18.2%)

ตารางที่ 4.10 .7 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

วิชาชีพ	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล หัวหน้างาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การไข้หวัด ใหญ่ฯ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
แพทย์	n = 48					
อันดับ 1	19 (39.6%)					
อันดับ 2					9 (18.8%)	
อันดับ 3						11 (22.9%)
ทันตแพทย์	n = 47					
อันดับ 1	16 (34%)					
อันดับ 2				10(21.3%)		
อันดับ 3					6 (12.8%)	

ตารางที่ 4.10 .7 รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ (ต่อ)

วิชาชีพ	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)					
	ประชุม ประชุมทีม เฉพาะกิจฯ	ประชุม ประชุม ทีมIC	การเรียนการ สอนอบรม เรื่องควบคุม การติดเชื้อ ของรพ.	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล หัวหน้างาน	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ แผนปฏิบัติ การใช้หัวัด ใหญ่ๆ	การสื่อสาร โดยใช้ สิ่งพิมพ์ คู่มือเรื่อง มาตรการฯ
พยาบาล	n = 315					
อันดับ 1	98(31.1%)					
อันดับ 2				60(19.0%)		
อันดับ 3					57 (18.1%)	
ทันตภิบาล	n = 45					
อันดับ 1		10(22.2%)				
อันดับ 2				13(28.9%)		
อันดับ 3					9 (20.0%)	
ผู้ช่วยเหลือ คนไข้	n = 225					
อันดับ 1	50(22.2%)					
อันดับ 2				50 (22.2%)		
อันดับ 3					32 (14.2%)	
ผู้ช่วยทันต แพทย์	n = 50					
อันดับ 1			23 (46.0%)			
อันดับ 2		7(14.0%)				
อันดับ 3					12 (24.0%)	
รวม (n = 730)	196 (26.8%)			158(21.6%)	126 (17.3%)	

จากตารางที่ 4.10.7 แสดงรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ทราบข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับ เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่ สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 19 คน (39.6%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 9 คน (18.8%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 10 คน (22.9%)

ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 16 คน (34.0%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 10 คน (21.3%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 6 คน (12.8%)

พยาบาล ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 98 คน (31.1%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 60 คน (19.0%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 57 คน (18.1%)

ทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุม IC จำนวน 10 คน (22.2%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 13 คน (28.9%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ของโรงพยาบาล จำนวน 9 คน (20.0%)

ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์

ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 50 คน (22.2%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน 50 คน (22.2%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 32 คน (14.2%)

ผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ อันดับที่ 1 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องการควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล ประจำปี จำนวน 23 คน (46.0%) รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม IC จำนวน 7 คน (14.0%) และอันดับ 3 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 12 คน (24.0%)

ผลการศึกษาโดยรวม พบว่า บุคลากรทางการแพทย์มีความต้องการให้หน่วยงานใช้รูปแบบการสื่อสารข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจข่าวสารได้ รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ มากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 196 คน (26.8%) อันดับ 2 คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน จำนวน 158 คน (21.6%) และอันดับ 3 รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ จำนวน 126 คน (17.3%)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อสารที่สามารถนำข้อมูลไปใช้ปฏิบัติได้จริง

การศึกษาคำคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ทำให้ทราบว่าบุคลากรทางการแพทย์คิดเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลสัมพันธ์กับการสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสารชนิดใด ทำให้ได้รับความรู้เกิดความคิดเห็นในทางบวกและนำไปสู่การปฏิบัติตามได้ ผลการศึกษาได้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรทางการแพทย์ ที่มีผลมาจากการได้รับการสื่อสารข้อมูลด้วยรูปแบบการสื่อสารต่างๆ ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม

มีนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.1.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุของบุคลากรทางการแพทย์

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี (n = 280)	92 (32.9)	96 (34.3)*	66 (23.6)	18 (6.4)	7 (2.5)
31- 40 ปี (n = 280)	105(37.5)*	96 (34.3)*	66 (23.6)	9 (3.2)	4 (1.4)
41- 60 ปี (n = 170)	57 (33.5)	64 (37.6)*	39 (22.9)	5 (2.9)	5 (2.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 96 คน (34.3%) 64 คน (37.6%) ตามลำดับ แต่พบว่า อายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 105 คน (37.5%)

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.1.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า (n = 195)	48(24.6)	90 (46.2) *	45 (23.1)	7 (3.6)	5 (2.6)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (n = 431)	176(40.8)*	127 (29.25)	100 (23.2)	18 (4.2)	9 (2.1)
ปริญญาโท (n = 170)	17 (32.1)*	12 (22.6)	17 (32.1)*	5 (9.4)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 90 คน (46.2%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 176 คน

(40.8%) และบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจำนวนเท่ากัน เท่ากับ 17 คน (32.1%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.1.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี (n = 182)	63 (34.6)*	56 (30.8)	43 (23.6)	15 (8.2)	5 (2.7)
4 - 5 ปี (n = 83)	21 (25.3)	34 (41.0)*	23 (27.7)	4 (4.8)	1 (1.2)
6 - 10 ปี (n = 147)	59 (40.1)*	55 (37.4)	22 (15.0)	6 (4.1)	4 (2.7)
> 11 ปี (n = 318)	111(34.9)*	111(34.9)*	83 (26.1)	7 (2.2)	6 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 63 คน (34.6%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิด

นโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 34 คน (41.0%) บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 59 คน (40.1%) และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน มากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้เรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุดเท่ากัน จำนวน 111 คน (34.9%)

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.1.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง (n=5)	2 (40.0)*	2 (40.0)*	1 (20.0)	0 (0)	0 (0)
30 เดียง (n = 188)	64 (34.0)*	55 (29.3)	51 (27.1)	8 (4.3)	10 (5.3)
60 เดียง (n = 193)	73 (37.8)*	68 (35.2)	42 (21.8)	6 (3.1)	3 (1.6)
120 เดียง (n = 223)	84 (37.7)*	80 (35.9)	43 (19.3)	14 (6.3)	2 (.9)
อื่นๆ (n = 121)	31 (25.6)	51 (42.1)*	34 (28.1)	4 (3.3)	1 (.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 2 คน (40.0%) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง 60 เตียง และ 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 64 คน (34.0%) 73 คน (37.8%) 84 คน (37.7%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.1.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี (n = 159)	69 (43.4)*	45 (28.3)	39 (24.5)	2 (1.3)	4 (2.5)
ไม่มี (n = 571)	185 (32.4)	211 (37.0)*	132 (23.1)	30 (5.3)	12 (2.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 69 คน (43.4%) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มี

ความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 211 คน (37.0%)

ประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.1.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย (n = 26)	125 (34.1)	130 (35.4)*	86 (23.4)	17 (4.6)	9 (2.5)
ไม่เคย (n = 648)	122 (35.8)*	117 (34.3)	82 (24.0)	12 (3.5)	7 (2.1)
จำไม่ได้ (n = 56)	7 (31.8)	9 (40.9)*	3 (13.6)	3 (13.6)	0 (0.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคยให้การรักษารักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และบุคลากรทางการแพทย์ที่จำไม่ได้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 130 คน (35.4%) และ 9 คน (40.9%) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีประวัติให้การรักษารักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 122 คน (35.8%)

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.1.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์ (n = 48)	26 (54.2) *	6 (12.5)	11 (22.9)	5 (10.4)	0 (0)
ทันตแพทย์ (n = 47)	21 (44.7)*	13 (27.7)	10 (21.3)	1 (2.1)	2 (4.3)
พยาบาล (n = 315)	127 (40.3)*	93 (29.5)	76 (24.1)	11 (3.5)	8 (2.5)
ทันตภิบาล (n = 45)	18 (40.0) *	15 (33.3)	10 (22.2)	2 (4.4)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้ (n = 315)	54 (24.0)	104 (46.2)*	51 (22.7)	11 (4.9)	4 (1.8)
ผู้ช่วยทันตแพทย์ (n = 50)	8 (16.0)	25 (50.0)*	13 (26.0)	2 (4.0)	2 (4.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 26 คน (54.2%) 21 คน (44.7%) 127 คน (40.3%) 18 คน (40.0%) ตามลำดับ แต่พบว่า ผู้ช่วยช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 104 คน (46.2%) 25 คน (50.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.1.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
รวม (n = 730)	254 (34.8)	256 (35.1)*	171 (23.4)	32 (4.4)	16 (2.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.1.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 256 คน (35.1%)

จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.2.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	72 (27.7)	93(33.2)*	83 (29.6)	23 (8.2)	9 (3.2)
31- 40 ปี	111 (39.6)*	81(28.9)	64 (22.9)	21 (7.5)	3 (1.1)
41- 60 ปี	49 (28.8)	55 (32.4)	46 (27.1)	11 (6.5)	9 (5.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 93 คน (33.2%) 55 คน (32.4%) ตามลำดับ แต่พบว่า ในอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 111 คน (39.6%)

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.2.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	37 (19.0)	83 (42.6)*	51 (26.2)	13 (6.7)	11 (5.6)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	159(36.9)*	109 (25.3)	120 (27.8)	35 (8.1)	8 (1.9)
ปริญญาโท	21 (39.6)*	13 (24.5)	13 (24.5)	5 (9.4)	1 (9.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 83 คน (42.6%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 159 คน (36.9%) 21 คน (39.6%) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.2.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดยใช้บุคคล สื่อสารผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบสื่อสารประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบสื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	43 (23.6)	60 (33.0)*	60 (33.0)*	15 (8.2)	4 (2.2)
4 - 5 ปี	31(37.3)*	27 (32.5)	18 (21.7)	3 (3.6)	4 (4.8)
6 – 10 ปี	45 (30.6)	54 36.7)*	31 (21.1)	12 (8.2)	5 (3.4)
> 11 ปี	113(35.5)*	88 (27.7)	84 (26.4)	25 (7.9)	8 (2.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 และ 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 60 คน (33.0%) 54 คน (36.7%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม การ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 31 คน (37.3%) 113 คน (35.5%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.2.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
10 เดียง	3 (60.0)*	0 (0)	1 (20.0)	1 (20.0)	0 (0)
30 เดียง	71(37.8)*	55 (29.3)	38 (20.2)	16 (8.5)	8 (4.3)
60 เดียง	66(34.2)*	64 (33.2)	44 (22.8)	15 (7.8)	4 (2.1)
120 เดียง	62 (27.8)	64 (28.7)	76 (34.1)*	16 (7.2)	5 (2.2)
อื่นๆ	30 (24.8)	46 (38.0)*	34 (28.1)	7 (5.8)	4 (3.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 30 เดียง และ 60 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) 71 คน(37.8%) 66 คน (34.2%) ตามลำดับ แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การสื่อสาร โดยบุคคลมีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 76 คน (34.1%)

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.2.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มี	69 (43.4)*	40 (25.2)	37 (23.3)	11 (6.9)	2 (1.3)
ไม่มี	163 (28.5)	189 (33.1)*	156 (27.3)	44 (7.7)	19 (3.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุดจำนวน 69 คน (43.4%) แต่บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 189 คน (33.1%)

ประวัติการให้การรักษารูปร่างผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.2.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษารูปร่างผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	106 (28.9)	54 (14.7)	197 (53.7)*	5 (1.4)	5 (1.4)
ไม่เคย	123 (36.1)	50 (14.7)	159 (46.6)*	6 (1.8)	3 (0.9)
จำไม่ได้	7 (31.8)	5 (22.7)	10 (45.5)*	0 (0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษารูปร่างผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิดเอ เอช1เอ็น1 ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ เคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษารูปร่างผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุดจำนวน 197 คน (53.7%) 159 คน (46.6%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.2.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	26 (54.2) *	6 (12.5)	11 (22.9)	5 (10.4)	0 (0)
ทันตแพทย์	21 (44.7) *	13 (27.7)	10 (21.3)	1 (2.1)	2 (4.3)
พยาบาล	127 (40.3) *	93 (29.5)	76 (24.1)	11 (3.5)	8 (2.5)
ทันตภิบาล	18 (40.0) *	15 (33.3)	10 (22.2)	2 (4.4)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	54 (24.0)	104 (46.2) *	51 (22.7)	11 (4.9)	4 (1.8)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	8 (16.0)	25 (50.0) *	13 (26.0)	2 (4.0)	2 (4.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ ทันตภิบาล และพยาบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 26 คน (54.2%) 21 คน (44.7%) 18 คน (40.0%) 127 คน (40.3%) ตามลำดับ แต่ ผู้ช่วยช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 104 คน (46.2%) 25 คน (50.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.2.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
รวม	254 (34.8)	256 (35.1)*	171 (23.4)	32 (4.4)	16 (2.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.2.7 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ จัดทำมาตรการหรือแนวทางการปฏิบัติมากที่สุด จำนวน 256 คน (35.1%)

จัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.3.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	86 (30.7)	48 (17.1)	134 (47.9)*	6 (2.1)	6 (2.1)
31- 40 ปี	96 (34.3)	44 (15.7)	136 (48.6)*	2 (0.7)	2 (0.7)
41- 60 ปี	54 (31.8)	17 (10.0)	96 (56.5)*	3 (1.8)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอ ดำเนินการมากที่สุด จำนวน 134 คน (47.9%) 136 คน (48.6%) 96 คน (56.5%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.3.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	36 (18.5)	44 (22.6)	105 (53.8)*	5 (2.6)	5 (2.6)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	154(35.7)	51 (11.8)	219 (50.8)*	4 (0.9)	3 (0.7)
ปริญญาโท	25 47.2)*	3 (5.7)	23 (43.4)	2 (3.8)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน มากที่สุด จำนวน 105 คน (53.8%) 219 (50.8%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอต่อการดำเนินงานมากที่สุด จำนวน 25 คน (47.2%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.3.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	45 (24.7)	30(16.5)	98 (53.8)*	4 (2.2)	5 (2.7)
4 - 5 ปี	30 (36.1)	19 (22.9)	32 (38.6)*	2 (2.4)	0 (0)
6 - 10 ปี	53 (36.1)	23 (15.6)	67 (45.6)*	2 (1.4)	2 (1.4)
> 11 ปี	108(34.0)	37 (11.6)	169 (53.1)*	3 (0.9)	1 (0.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน มากที่สุด จำนวน 98 คน (53.8%) 32 คน (38.6%) 67 คน (45.6%) 169 คน (53.1%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.3.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
10 เดียง	1 (20.0)	0 (0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	71 (37.8)	23 (12.2)	86 (45.7)*	6 (3.2)	2 (1.1)
60 เดียง	65 (33.7)	37 (19.2)	89 (46.1)*	2 (1.0)	0 (0)
120 เดียง	657(30.0)*	28 (12.6)	124 (55.6)	0 (0)	4 (1.8)
อื่นๆ	32 (26.4)	21 (17.4)	63 (52.1)*	3 (2.5)	2 (1.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอดำเนินการ มากที่สุด จำนวน 4 คน (80.0%) 86 คน (45.7%) 89 คน (46.1%) 124 (55.6%) 63 คน (52.1%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.3.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มี	66 (41.5)	13 (8.2)	80 (50.3)	0 (0)	0 (0)
ไม่มี	170 (29.8)	96 (16.8)	286 (50.1)	11 (1.9)	8 (1.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหารและไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอดำเนินการมากที่สุด จำนวน 80 คน (50.3%) และ 286 คน (50.1%)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.3.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	106 (28.9)	54 (14.7)	197 (53.7)	5 (1.4)	5 (1.4)
ไม่เคย	123 (36.1)	50 (14.7)	159 (46.6)	6 (1.8)	3 (0.9)
จำไม่ได้	7 (31.8)	5 (22.7)	10 (45.5)	0 (0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตาม ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1เอ็น1 ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอดำเนินการ มากที่สุด จำนวน 197 คน (53.7%) 159 คน (46.6%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.3.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	27 (64.6)*	1 (2.1)	19 (39.6)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	27 (57.4)*	3 (6.4)	17 (36.2)	0 (0)	0 (0)
พยาบาล	109 (34.6)	31 (9.8)	169 (53.7)*	4 (1.3)	2 (0.6)
ทันตภิบาล	16 (35.6)	5 (11.1)	23 (51.1)*	1 (2.2)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	48 (21.3)	53 (23.6)	114 (50.7)*	5 (2.2)	5 (2.2)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	9 (18.0)	16 (32.0)	24 (48.0)*	0 (0)	1 (2.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดอบรมกำลังคนให้เพียงพอดำเนินการ มากที่สุด จำนวน 27 คน (64.6%) 27 คน (57.4%) ตามลำดับ แต่พบว่า พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้เรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดอบรมกำลังคนให้เพียงพอดำเนินการ มากที่สุด จำนวน 169 คน (53.7%) 23 คน (51.1%) 114 คน (50.7%) 24 คน (48.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.3.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
รวม	236 (32.3)	109 (14.9)	366 (50.1)*	11 (1.5)	8 (1.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.3.8 แสดงภาพรวมจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้เรียนการสอน สัมพันธ์กับการจัดอัตรากำลังคนให้เพียงพอดำเนินการมากที่สุด จำนวน 366 คน (50.1%)

เกิดกระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า
อายุ

ตารางที่ 4.11.4.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
21- 30 ปี	64 (22.9)	134 (47.9)*	74 (26.4)	8 (2.9)	0 (0)
31- 40 ปี	101 (36.1)	119 (42.5)*	55 (19.6)	5 (1.8)	0 (0)
41- 60 ปี	57 (33.5)	66 (38.8)*	44 (25.9)	2 (1.2)	1 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 134 คน (47.9%) 119 คน (42.5%) 66 คน (38.8%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.4.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	35 (17.9)	99 (50.8)*	54 (27.7)	6 (3.1)	1 (0.5)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	154(35.7)	175 (40.6)*	97 (22.5)	5 (1.2)	0 (0)
ปริญญาโท	19(35.8)*	17 (32.1)	14 (26.4)	3 (5.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการเกิดกระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 99 คน (50.8%) และ 175 (40.6%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดกระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 19 คน (35.8%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.4.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	42 (23.1)	85 (46.7)*	48 (26.4)	7 (3.8)	0 (0)
4 - 5 ปี	26 (31.3)	36 (43.4)*	20 (24.1)	1 (1.2)	0 (0)
6 - 10 ปี	39 (26.5)	71 (48.3)*	35 (23.8)	2 (1.4)	0 (0)
> 11 ปี	115(36.2)	127 (39.9)*	70 (22.0)	5 (1.6)	1 (0.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดกระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 85 คน (46.7%) 36 คน (43.3%) 71 คน (48.3%) 127 คน (39.9%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.4.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	1 (20.0)	0 (0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	71 (37.8)	23 (12.2)	86 (45.7)*	6 (3.2)	2 (1.1)
60 เดียง	65 (33.7)	37 (19.2)	89 (46.1)*	2 (1.0)	0 (0)
120 เดียง	67 (30.0)	28 (12.6)	124 (55.6)*	0 (0)	4 (1.8)
อื่นๆ	32 (26.4)	21 (17.4)	63 (52.1)*	3 (2.5)	2 (1.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิดกระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 4 คน (80.0%) 89 คน (46.1%) 124 (55.6%) 63 คน (52.1%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 71 คน (37.8%)

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.4.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	78 (49.1)*	55 (34.6)	24 (15.1)	1 (0.6)	1 (0.6)
ไม่มี	144 (25.2)	264 (46.2)*	149 (26.1)	14 (2.5)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 78 คน (37.8%) และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิดกระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 264 คน (46.2%)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.4.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	112 (30.5)	145 (39.5)*	100 (27.2)	9 (2.5)	1 (0.3)
ไม่เคย	105 (30.8)	163 (47.8)*	67 (19.6)	6 (1.8)	0 (0)
จำไม่ได้	5 (22.7)	11 (50.0)*	6 (27.3)	0 (0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 145 คน (39.5%) 163 คน (47.8%) 11 คน (50.0%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.3.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	26 (54.2) *	11 (22.9)	10(20.8)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	25 (53.2)*	17 (36.2)	5 (10.6)	0 (0)	1 (2.1)
พยาบาล	108 (34.3)	121(38.4)*	80(25.4)	9 (2.9)	5 (1.6)
ทันตภิบาล	13 (28.9)	24 (53.3)*	7(15.6)	1 (2.2)	1 (2.2)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	43 (19.1)	120(53.3)*	56(24.9)	6 (2.7)	10 (4.4)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	7 (14.0)	26 (52.0)*	15(30.0)	2 (4.0)	2 (4.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 26 คน (54.2%) 25 คน (53.2%) ตามลำดับ แต่พบว่า พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 121 คน (38.4%) 24 คน (53.3%) 120 คน (53.3%) 26 คน (52.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.4.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	222 (30.4)	319 (43.7)*	173(23.7)	32 (4.4)	16 (2.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.4.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน สัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผน เพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มากที่สุด จำนวน 319 คน (43.7%)

เตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่า
อายุ

ตารางที่ 4.11.5.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	69 (24.6)	80 (28.6)	113 (40.4)*	9 (3.2)	9 (3.2)
31- 40 ปี	112 (40.0)*	68 (24.3)	88 (31.4)	6 (2.1)	6 (2.1)
41- 60 ปี	57 (33.5)	24 (14.1)	81 (47.6)*	4 (2.4)	4 (2.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 113 คน (40.4%) 81 คน (47.6%) ตามลำดับ และพบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุมมีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 112 คน (40.0%)

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.5.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	49 (25.1)	54 (27.7)	78 (40.0)*	5 (2.6)	9 (4.6)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	160(37.1)*	94 (21.8)	159 (36.9)	10 (2.3)	8 (1.9)
ปริญญาโท	12 (22.6)	10 (18.9)	26 (49.1)*	3 (5.7)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการสื่อสารโดยบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 78 คน (40.0%) 26 คน (49.1%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการประชุม มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 160 คน (37.1%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.5.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	44 (24.2)	61 (33.5)	67 (36.8)*	5 (2.7)	5 (2.7)
4 - 5 ปี	26 (31.3)	18 (21.7)	35 (42.2)*	1 (1.2)	3 (3.6)
6 - 10 ปี	51 (34.7)	26 (17.7)	60 (40.8)*	5 (3.4)	5 (3.4)
> 11 ปี	117(36.8)	67 (21.1)	120 (37.7)*	8 (2.5)	6 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 67 คน (36.8%) 35 คน (42.2%) 60 คน (40.8%) 120 คน (37.7%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.5.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	2 (40.0)	0 (0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	80 (42.6)*	34 (18.1)	60 (31.9)	10 (5.3)	4 (2.1)
60 เดียง	60 (31.1)	54 (28.0)	72 (37.3)*	3 (1.6)	4 (2.1)
120 เดียง	69 (30.9)	54 (24.2)	92 (41.3)*	4 (1.8)	4 (1.8)
อื่นๆ	27 (22.3)	30 (24.8)	55 (45.5)*	2 (1.7)	7 (5.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) 72 คน (37.3%) 92 คน (41.3%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 80 คน (42.6%)

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.5.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	80 (50.3)*	19 (11.9)	55 (34.6)	2 (1.3)	3 (1.9)
ไม่มี	158 (27.7)	153 (26.8)	227 (39.8)*	17 (3.0)	16 (2.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 80 คน (50.3%) และบุคลากรที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 227 คน (39.8%)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.5.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	121 (33.0)	80 (21.8)	144 (39.2)*	15 (4.1)	7 (1.9)
ไม่เคย	111 (32.6)	86 (25.2)	129 (37.8)*	4 (1.2)	11 (3.2)
จำไม่ได้	6 (27.3)	6 (27.3)	9 (40.9)*	0 (0)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และจำไม่ได้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 144 คน (39.2%) 9 คน (40.9%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 111 คน (32.6%)

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.5.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	10 (20.8)	4 (8.3)	29 (60.4)*	3 (6.2)	2 (4.2)
ทันตแพทย์	6 (12.8)	5 (10.6)	33 (70.2)*	3 (6.4)	0 (0)
พยาบาล	65 (20.6)	75 (23.8)	156 (49.5)*	16 (5.1)	3 (1.0)
ทันตภิบาล	15 (33.3)	8 (17.8)	18 (40.0)*	4 (8.9)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	40 (17.8)	53 (23.6)	115 (51.1)*	12 (5.3)	5 (2.2)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	8 (16.0)	17 (34.0)	21 (42.0)*	3 (6.0)	1 (2.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 29 คน (60.4%) 33 คน (70.2%) 156 คน (49.5%) 18 คน (40.0%) 115 คน (51.1%) 21 คน (42.0%) 372 คน (51.0%) ตามลำดับ ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์การเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมในการสนับสนุนดำเนินการมากที่สุด จำนวน 372 คน (51.0%)

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.5.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	144 (19.7)	162 (22.2)	372 (51.0)*	41 (5.6)	11 (1.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.5.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์กับการเกิด กระบวนการซ่อมแผนเพื่อรองรับผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 372 คน (51.0 %)

ค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากร

อายุ

ตารางที่ 4.11.6.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
21- 30 ปี	69 (24.6)	80 (28.6)	113 (40.4)*	9 (3.2)	9 (3.2)
31- 40 ปี	112 (40.0)*	68(24.3)	88 (31.4)	6 (2.1)	6 (2.1)
41- 60 ปี	57 (33.5)	24 (14.1)	81 (47.6)*	4 (2.4)	4 (2.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 41- 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 113 คน (40.4%) 81 คน (47.6%) ตามลำดับ แต่พบว่าบุคลากรทางการ แพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม สัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 112 คน (40.0%)

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.6.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	49 (25.1)	54 (27.7)	78 (40.0)*	5 (2.6)	9 (4.6)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	160(37.1)*	94 (21.8)	159 (36.9)	10 (2.3)	8 (1.9)
ปริญญาโท	12 (22.6)	10 (18.9)	26 (49.1)*	3 (5.7)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด คือ 78 คน (40.0%) 26 คน (49.1%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 160 คน (37.1%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.6.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้นุ้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	44 (24.2)	61 (33.5)	67 (36.8)*	5 (2.7)	5 (2.7)
4 - 5 ปี	26 (31.3)	18 (21.7)	35 (42.2)*	1(1.2)	3 (3.6)
6 - 10 ปี	51(34.7)	26 (17.7)	60(40.8)*	5 (3.4)	5 (3.4)
> 11 ปี	117(36.8)	67(21.1)	120 (37.7)*	8 (2.5)	6 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้บุคคล มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 67 คน (36.8%) 35 คน (42.2%) 60 คน (40.8%) 120 คน (37.7%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.6.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เตียง	2 (40.0)	0 (0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เตียง	80(42.6)*	34 (18.1)	60 (31.9)	10 (5.3)	4 (2.1)
60 เตียง	60 (31.1)	54 (28.0)	72 (37.3)*	3 (1.6)	4 (2.1)
120 เตียง	69 (30.9)	54 (24.2)	92 (41.3)*	4 (1.8)	4 (1.8)
อื่นๆ	27 (22.3)	30 (24.8)	55 (45.5)*	2 (1.7)	7 (5.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง 60 เตียง และ 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) 72 คน (37.3%) 92 (41.3%) 55 คน (45.5%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 80 คน (42.6%)

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.6.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มี	80 (50.3)*	19 (11.9)	55 (34.6)	2 (1.3)	3 (1.9)
ไม่มี	158 (27.7)	153 (26.8)	227(39.8)*	17 (3.0)	16 (2.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 80 คน (50.3%) และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 227คน (39.8%)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.6.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
เคย	121 (33.0)	80 (21.8)	144 (39.2)*	15 (4.1)	7 (1.9)
ไม่เคย	111 (32.6)	86 (25.2)	129 (37.8)*	4 (1.2)	11 (3.2)
จำไม่ได้	6 (27.3)	6 (27.3)	9 (40.9)*	0 (0)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตาม ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 144 คน (39.2%) 129 คน (37.8%) 9 คน (40.9%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.6.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	8 (16.7)	11 (22.9)	14 (29.2)*	5 (10.4)	10 (20.8)
ทันตแพทย์	10 (21.3)	8 (17.0)	12 (25.5)	15 (31.9)*	2 (4.3)
พยาบาล	42 (13.3)	56 (17.8)	109 (34.6)*	82 (26.0)	26 (8.3)
ทันตภิบาล	10 (22.2)	7 (15.6)	12 (26.7)*	9 (20.0)	3 (6.7)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	40 (17.8)	49 (21.8)	62 (27.6)*	47 (20.9)	27 (12.0)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	2 (4.0)	15 (30.0) *	15 (30.0) *	13 (26.0)	5 (10.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 14 คน (29.2%) 109 คน (34.6%) 12 คน (26.7%) 62 คน (27.6%) 15 คน (30.0%) 228 คน (31.2%) ตามลำดับ แต่พบว่า ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 15 คน (31.9%)

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.6.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	112 (15.3)	146 (20.0)	228(31.2)*	171 (23.4)	73 (10.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.6.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตาม ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับค้นหาข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 228 คน (31.2%)

มีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.7.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	82 (29.3)	85 (30.4)	94 (33.6)*	13 (4.6)	6 (2.1)
31- 40 ปี	100 (35.7)*	79 (28.2)	92 (32.9)	7 (2.5)	2 (0.7)
41- 60 ปี	61 (35.9)	40 (23.5)	64 (37.6)*	4 (2.4)	1 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 94 คน (33.6%) 64 คน (37.6%) 96 คน (56.5%) ตามลำดับ แต่พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 100 คน (35.7%)

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.7.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	47 (24.1)	74 (37.9)*	65 (33.3)	6 (3.1)	3 (1.5)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	159(36.9)*	105(24.4)	150 (34.8)	12(2.8)	5 (1.2)
ปริญญาโท	15 (28.3)	12 (22.6)	22 (41.5)	4 (7.5)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 74 คน (37.9%) บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุดเท่ากัน จำนวน 159 คน (36.9%) และบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเกิดนโยบายป้องกันควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 22 คน (41.5%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.7.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	48 (26.4)	57 (31.3)	65 (35.7)*	8 (4.4)	4 (2.2)
4 - 5 ปี	25 (30.1)	23 (27.7)	31 (37.3)*	4 (4.8)	0 (0)
6 - 10 ปี	53(36.1)*	50 (34.0)	38 (25.9)	4 (2.7)	2 (1.4)
> 11 ปี	117(36.8)*	74 (23.3)	116 (36.5)	8 (2.5)	3 (0.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 65 คน (35.7%) 31 คน (37.3%) ตามลำดับ แต่พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุดจำนวน 53 คน (36.1%) 117 คน (36.8%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.7.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	2 (40.0)*	1(20.0)	2 (40.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	79 (42.0)*	45 (23.9)	52 (27.7)	9 (4.8)	3 (1.6)
60 เดียง	56 (29.0)	53 (27.5)	75 (38.9)*	6 (3.1)	3 (1.6)
120 เดียง	81 (36.3)*	61 (27.4)	75 (33.6)	6 (2.7)	0 (0)
อื่นๆ	25 (20.7)	44 (36.4)	46 (38.0)*	3 (2.5)	3 (2.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 2 คน (40.0%) แต่บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 79 คน (42.0%) 81 คน (36.3%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 60 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร

โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 75 คน (38.9%)

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.7.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	78 (49.1)*	27 (17.0)	53 (33.3)	0 (0)	1 (6)
ไม่มี	165 (28.9)	177 (31.0)	197 (34.5)*	24 (4.2)	8 (1.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 78 คน (49.1%) แต่พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 197 คน (34.5%)

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.7.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	120 (32.7)	96 (26.2)	135 (36.8)*	10 (2.7)	6 (1.6)
ไม่เคย	113 (33.1)*	104 (30.5)	110 (32.3)	11 (3.2)	3 (0.9)
จำไม่ได้	10 (45.5)*	4 (18.2)	5 (22.7)	3 (13.6)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม สัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพียงพอมากที่สุด จำนวน 120 คน (32.7%) 113 คน (33.1%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.7.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	28 (58.3) *	3 (6.2)	16(33.3)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	19 (40.4)*	9 (19.1)	19(40.4)*	0 (0)	0 (0)
พยาบาล	106 (33.7)	75 (23.8)	119(37.8)*	11 (3.5)	4 (1.3)
ทันตภิบาล	23 (51.1) *	9 (20.0)	10(22.2)	2 (4.4)	1 (2.2)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	58 (25.8)	88 (39.1)*	68 (30.2)	9 (4.0)	2 (0.9)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	9 (18.0)	20 (40.0)*	18(36.0)	1 (2.0)	2 (4.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกัน และควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 28 คน (58.3%) 23 คน (51.1%) ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกับ ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกัน และควบคุมการติดเชื้อมากที่สุดเท่ากัน จำนวน 19 คน (40.4%) ส่วนพยาบาล ส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปสรรคป้องกัน

และการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 119 คน (37.8%) ในผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้เรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกัน และควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 88 คน (39.1%) 20 คน (40.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.7.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	243 (33.3)	204 (27.9)	250 (34.2)*	24 (3.3)	9 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.7.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีอุปกรณ์ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 250 คน (34.2%)

จัดยาพอเพียง ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.8.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	105 (37.5)*	62 (22.1)	103 (36.8)	6 (2.1)	4 (1.4)
31- 40 ปี	145 (51.8)*	42 (15.0)	90 (32.1)	3 (1.1)	0 (0)
41- 60 ปี	70 (41.2)*	25 (14.7)	69 (40.6)	3 (1.8)	3 (1.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 105 คน (37.5%) 145 คน (51.8%) 70 คน (41.2%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.8.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	66 (33.8)	45 (23.1)	79 (40.5)*	3 (1.5)	2 (1.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	211(49.0)*	68 (15.8)	144 (33.4)	5 (1.2)	3 (0.7)
ปริญญาโท	22 (41.5)	3 (5.7)	24 (45.3)*	2 (3.8)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการสื่อสารโดยบุคคล สัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 79 คน (40.5%) 24 คน (45.3%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 211 คน (49.0%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.8.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	65 (35.7)	41 (22.5)	70 (38.5)*	4 (2.2)	2 (1.1)
4 - 5 ปี	30 (36.1)*	18 (21.7)	31 (37.3)	3 (3.6)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	73 (49.7)*	28 (19.0)	44 (29.9)	0 (0)	2 (1.4)
> 11 ปี	152 (47.8)*	42 (13.2)	117 (36.8)	5 (1.6)	2 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 70 คน (38.5%) 31 คน (37.3%) 117 คน (36.8%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 73 คน (49.7%)

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.8.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	2 (40.0)	0 (0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	99 (52.7)*	24 (12.8)	58 (30.9)	4 (2.1)	3 (1.6)
60 เดียง	89 (46.1)*	36 (18.7)	66 (34.2)	2 (1.0)	0 (0)
120 เดียง	95 (42.6)*	41 (18.4)	81 (36.3)	3 (36.3)	3 (1.3)
อื่นๆ	35 (28.9)	28 (23.1)	54 (44.6)*	3 (2.5)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 99 คน (52.7%) 89 คน (46.1%) 95 (42.6%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.8.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มี	95 (59.7)*	10 (6.3)	50 (31.4)	1 (.6)	3 (1.9)
ไม่มี	225 (39.4)*	119 (20.8)	212 (37.1)	11 (1.9)	4 (.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 95 คน (59.7%), 225 คน (39.4%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.8.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดยใช้บุคคล สื่อสารผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบสื่อสารประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบสื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	152 (41.4)*	55 (15.0)	149 (40.6)	8 (2.2)	3 (.8)
ไม่เคย	158 (46.3)*	69 (20.2)	108 (31.7)	3 (0.9)	3 (0.9)
จำไม่ได้	10 (45.5)*	5 (22.7)	5 (22.7)	1 (4.5)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ เคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดยาพอเพียงมากที่สุด จำนวน 152 คน (41.4%) 158 คน (46.3%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.8.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	28 (58.3)*	1 (2.1)	18 (37.5)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	31 (66.0)*	4 (8.5)	12 (25.5)	0 (0)	0 (0)
พยาบาล	145 (46.0)*	47 (14.9)	115 (36.5)	5 (1.6)	3 (1.0)
ทันตภิบาล	25 (55.6)*	4 (8.9)	14 (31.1)	0 (0)	2 (4.4)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	80 (35.6)	54 (24.0)	86 (38.2)*	3 (1.3)	2 (0.9)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	11 (22.0)	19 (38.0)*	17 (34.0)	3 (6.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเตรียมยาให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 28 คน (58.3%) 31 คน (66.0%) 145 คน (46.0%) 25 คน (55.6%) ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันใน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดเตรียมยาให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 86 คน (38.2%) ส่วน ผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความ

คิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดเตรียมยาให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 19 คน (38.0%)

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.8.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	320 (43.8)*	129 (17.7)	262 (35.9)	12 (1.6)	7 (1.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.8.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเตรียมยาให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 320 คน (43.8%)

จัดเวชภัณฑ์พอเพียง ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.9.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	112 (40.0)*	52 (18.6)	107 (38.2)	5 (1.8)	4 (1.4)
31- 40 ปี	141 (50.4)*	35 (12.5)	100 (35.7)	3 (1.1)	1 (0.4)
41- 60 ปี	72 (42.4)*	22 (12.9)	69 (40.6)	3 (1.8)	4 (2.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดเวชภัณฑ์พอเพียง มากที่สุด จำนวน 112 คน (40.0%) 141 คน (50.4%) 72 คน (42.4%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.9.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	66 (33.8)	39 (20.0)	85 (43.6)*	3 (1.5)	2 (1.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	214(49.7)*	57 (13.2)	151 (35.0)	4 (0.9)	5 (1.2)
ปริญญาโท	22 (41.5)	3 (5.7)	24 (45.3)*	2 (3.8)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการ ใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดเวรภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 85 คน (43.6%) 24 คน (45.3%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการ ใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดเวรภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 214 คน (49.7%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.9.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	64 (35.2)	36 (19.8)	75 (41.2)*	4 (2.2)	3 (1.6)
4 - 5 ปี	28 (33.7)	16 (19.3)	36 (43.4)*	2 (2.4)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	81 (55.1)*	22 (15.0)	43 (29.3)	0 (0)	1 (0.7)
> 11 ปี	152(47.8)*	35 (11.0)	122 (38.4)	5 (1.6)	4 (1.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี และ 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ จัดเวชภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 75 คน (41.2%) 36 คน (43.4%) ตามลำดับ แต่พบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 81 คน (55.1%) 152 คน (47.8%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.9.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เตียง	2 (40.0)	0 (0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เตียง	100 (53.2)*	25 (13.3)	54 (28.7)	4 (2.1)	5 (2.7)
60 เตียง	90 (46.6)*	27 (14.0)	73 (37.8)	1 (0.5)	2 (1.0)
120 เตียง	97 (43.5)*	31 (13.9)	90 (40.4)	3 (1.3)	2 (0.9)
อื่นๆ	36 (29.8)	26 (21.5)	56 (46.3)*	3 (2.5)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง 60 เตียง และ 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 100 คน (53.2%) 90 คน (46.6%) 97 (43.5%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.9.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	92 (57.9)*	9 (5.7)	53 (33.3)	2 (1.3)	3 (1.9)
ไม่มี	233 (40.8)*	100 (17.5)	223 (39.1)	9 (1.6)	6 (1.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการ จัดเวชภัณฑ์พอเพียง มากที่สุด จำนวน 92 คน (57.9%) 233 คน (40.8%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.9.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	155 (42.2)	44 (12.0)	158 (43.1)*	5 (1.4)	5 (1.4)
ไม่เคย	160 (46.9)*	60 (17.6)	112 (32.8)	5 (1.5)	4 (1.2)
จำไม่ได้	10 (45.5)*	5 (22.7)	6 (27.3)	(4.5)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ เคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์พอเพียงมากที่สุด จำนวน 155 คน (42.2%) 160 คน (46.9%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.9.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
แพทย์	29 (60.4)*	0 (0)	18 (37.5)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	30 (63.8)*	4 (8.5)	13 (27.7)	0 (0)	0 (0)
พยาบาล	147 (46.7)*	39 (12.4)	119 (37.8)	5 (1.6)	5 (1.6)
ทันตภิบาล	26 (57.8)*	4 (8.9)	13 (28.9)	0 (0)	2 (4.4)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	81 (36.0)	48 (21.3)	91(40.4)*	3 (1.3)	2 (0.9)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	12 (24.0)	14 (28.0)	22(44.0)*	2 (4.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์ให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 29 คน (60.4%) 30 คน (63.8%) 147 คน (46.7%) 26 คน (57.8%) ตามลำดับ แต่ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และ ผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์ให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 91 คน (40.4%) และ 22 คน (44.0%)

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.9.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	325 (44.5)*	109 (14.9)	276 (37.8)	11 (1.5)	9 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.9.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดเวชภัณฑ์ให้พอเพียงมากที่สุด จำนวน 325 คน (44.5%)

จัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟันฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.10.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	76 (27.1)	105 (37.5)*	83 (29.6)	10 (3.6)	6 (2.1)
31- 40 ปี	101 (36.1)	102 (36.4)*	69 (24.6)	4 (1.4)	4 (1.4)
41- 60 ปี	43 (25.3)	67 (39.4)*	55 (32.4)	4 (2.4)	1 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟันฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 105 คน (37.5%) 102 คน (36.4%) 67 คน (39.4%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.10.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	52 (26.7)	75 (38.5)*	64 (32.8)	3 (1.5)	1 (0.5)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	135 (31.3)	158 (36.7)*	119 (27.6)	11 (2.6)	8 (1.9)
ปริญญาโท	14 (26.4)	18 (34.0)*	17 (32.1)	2 (3.8)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟื้นฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 75 คน (38.5%) 158 คน (36.7%) 18 คน (34.0%) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.10.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	41 (22.5)	73 (40.1)*	59 (32.4)	3 (1.6)	6 (3.3)
4 - 5 ปี	27 (32.5)	31 (37.3)*	22 (26.5)	3 (3.6)	0 (0)
6 - 10 ปี	49 (33.3)	53 (36.1)*	38 (25.9)	5 (3.4)	2 (1.4)
> 11 ปี	103 (32.4)	117 (36.8)*	88 (27.7)	7 (2.2)	3 (.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟันฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 73 คน (40.1%) 31 คน (37.3%) 53 คน (36.1%) 117 คน (36.8%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.10.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสารประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	56 (35.2)	59 (37.1)*	39 (24.5)	3 (1.9)	2 (1.3)
30 เดียง	164 (28.7)	215 (37.7)*	168 (29.4)	15 (2.6)	9 (1.6)
60 เดียง	56 (35.2)	59 (37.1)*	39 (24.5)	3 (1.9)	2 (1.3)
120 เดียง	164 (28.7)	215 (37.7)*	168 (29.4)	15 (2.6)	9 (1.6)
อื่นๆ	56 (35.2)	59 (37.1)*	39 (24.5)	3 (1.9)	2 (1.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟันฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 59 คน (37.1%) 215 คน (37.7%) 59 คน (37.1%) 215 คน (37.7%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.10.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	56 (35.2)	59 (37.1)*	39 (24.5)	3 (1.9)	2 (1.3)
ไม่มี	164 (28.7)	215 (37.7)*	168 (29.4)	15 (2.6)	9 (1.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มี ตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างานรูปแบบการสื่อสาร โดยการเรียนรู้การสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ
ฟื้นฟู รักษาแก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 59 คน (37.1%) 215 คน (37.7%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.10.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	108 (29.4)	129 (35.1)*	116 (31.6)	10 (2.7)	4 (1.1)
ไม่เคย	107 (31.4)	134 (39.3)*	88 (25.8)	6 (1.8)	6 (1.8)
จำไม่ได้	5 (22.7)	11 (50.0)*	3 (13.6)	2 (9.1)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ เคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยให้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟื้นฟู รักษา แก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 129 คน (35.1%) 134 คน (39.3%) 11 คน (50.0%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.10.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยบุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	22 (45.8) *	6 (12.5)	19 (39.6)	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	20 (42.6)*	10 (21.3)	15 (31.9)	0 (0)	2 (4.3)
พยาบาล	92 (29.2)	121 (38.4)*	86 (27.3)	10 (3.2)	6 (1.9)
ทันตภิบาล	16 (35.6)	23 (51.1)*	6 (13.3)	0 (0)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	65 (28.9)	87 (38.7)*	66 (29.3)	4 (1.8)	3 (1.3)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	5 (10.0)	27 (54.0)*	15 (30.0)	3 (6.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟื้นฟู รักษา แก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 22 คน (45.8%) 20 คน (42.6%) ตามลำดับ แต่พบว่า พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟื้นฟู รักษา แก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 121 คน (38.4%) 23 คน (51.1%) 87 คน (38.7%) 27 คน (54.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.10.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	220 (30.1)	274 (37.5)*	207 (28.4)	18 (2.5)	11 (1.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.10.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอน สัมพันธ์กับการจัดระบบเฝ้าระวังการติดเชื้อ ฟื้นฟู รักษา แก่บุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 274 คน (37.5%)

มีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจน ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.11.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	77 (27.5)	71 (25.4)	118 (42.1)*	9 (3.2)	5 (1.8)
31- 40 ปี	99 (35.4)	57 (20.4)	117 (41.8)*	7 (2.5)	0 (0)
41- 60 ปี	46 (27.1)	37 (21.8)	83 (48.8)*	2 (1.2)	2 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ มีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจน มากที่สุด จำนวน 118 คน (42.1%) 117 คน (41.8%) 83 คน (48.8%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.11.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	44 (22.6)	59 (30.3)	84 (43.1)*	6 (3.1)	2 (1.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	144(33.4)	81 (18.8)	193 (44.8)*	8 (1.9)	5 (1.2)
ปริญญาโท	15 (28.3)	7 (13.2)	28 (52.8)*	3 (5.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ มีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื่อชัดเจน มากที่สุด จำนวน 84 คน (43.1%) 193 คน (44.8%) 28 คน (52.8%) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.11.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	45 (24.7)	44 (24.2)	86 (47.3)*	4 (2.2)	3 (1.6)
4 - 5 ปี	23 (27.7)	24 (28.9)	35 (42.2)*	1 (1.2)	0 (0)
6 - 10 ปี	45 (30.6)	38 (25.9)	56 (38.1)*	6 (4.1)	2 (1.4)
> 11 ปี	109(34.3)	59 (18.6)	141 (44.3)*	7 (2.2)	2 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ มีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้ชัดเจน มากที่สุด จำนวน 86 คน (47.3%) 35 คน (42.2%) 56 คน (38.1%) 141 คน (44.3%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.11.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	1(20.0)	0 (0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	65 (34.6)	34 (18.1)	78 (41.5)*	7 (3.7)	4 (2.1)
60 เดียง	56 (29.0)	51 (26.4)	81 (42.0)*	3 (1.6)	2 (1.0)
120 เดียง	71 (31.8)	44 (19.7)	104 (46.6)*	4 (1.8)	0 (0)
อื่นๆ	29 (24.0)	36 (29.8)	51 (42.1)*	4 (3.3)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการมีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้ชัดเจน มากที่สุด จำนวน 4 คน (80.0%) 78 คน (41.5%) 81 คน (42.0%) 104 คน (46.6%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.12.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	60 (37.7)	20 (12.6)	76 (47.8)*	2 (1.3)	1 (.6)
ไม่มี	162 (28.4)	145 (25.4)	242 (42.4)*	16 (2.8)	6 (1.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ มีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจนมากที่สุด จำนวน 76 คน (47.8%) 242 คน (42.4%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.12.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	109 (29.7)	76 (20.7)	170 (46.3)*	8 (2.2)	4 (1.1)
ไม่เคย	107 (31.4)	81 (23.8)	141 (41.3)*	9 (2.6)	3 (.9)
จำไม่ได้	6(27.3)	8 (36.4)*	7 (31.8)	1 (4.5)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย และไม่เคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้อีบุคคลด มีความสัมพันธ์กับการมีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจน มากที่สุด จำนวน 170 คน (46.3%) และ 141 คน (41.3%) แตกต่างกับ บุคลากรทางการแพทย์ที่จำไม่ได้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการมีระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจนมากที่สุด จำนวน 8 คน (36.4%)

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.12.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	23 (47.9)	0 (0)	24(50.0)*	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	15 (31.9)	7 (14.9)	23(48.9)*	1 (2.1)	1 (2.1)
พยาบาล	100 (31.7)	60 (19.0)	145(46.0)*	7 (2.2)	3 (1.0)
ทันตภิบาล	18 (40.0)*	8 (17.8)	17 (37.8)	2 (4.4)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	58 (25.8)	71 (31.6)	88(39.1)*	5 (2.2)	3 (1.3)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	8 (16.0)	19 (38.0)	21(42.0)*	2 (4.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบงานที่กรณีเจ้าหน้าที่คิดเชื่อชัดเจนมากที่สุด จำนวน 24 คน (50.0%) 23 คน (48.9%) 145 คน (46.0%) 88 คน (39.1%) 21 คน (42.0%) ตามลำดับ แตกต่างกับ ทันตภิบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบงานที่กรณีเจ้าหน้าที่คิดเชื่อชัดเจนมากที่สุด จำนวน 18 คน (40.0%)

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.12.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	222 (30.4)	165 (22.6)	318(43.6)*	18 (2.5)	7 (1.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.11.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบรายงานที่กรณีเจ้าหน้าที่ติดเชื้อชัดเจนมากที่สุด จำนวน 318 คน (43.6%)

เคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้อง ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.12.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
21- 30 ปี	38 (13.6)	169 (60.4)*	66 (23.6)	3 (1.1)	4 (1.4)
31- 40 ปี	53 (18.9)	169 (60.4)*	50 (17.9)	6 (2.1)	2 (0.7)
41- 60 ปี	30 (17.6)	92 (54.1)*	45 (26.5)	2 (1.2)	1 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 169 คน (60.4%) 169 คน (60.4%) 92 คน (54.1%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.12.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	21 (10.8)	124 (63.6)*	49 (25.1)	0 (0)	1 (0.5)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	78 (18.1)	249 (57.8)*	93 (21.6)	7 (1.6)	4 (0.9)
ปริญญาโท	10 (18.9)	24 (45.3)*	13 (24.)	4 (7.5)	2 (3.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย อย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 124 คน (63.6%) 249 คน (57.8%) 24 คน (45.3%) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.12.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	20 (11.0)	111 (61.0)*	46 (25.3)	1 (0.5)	4 (2.2)
4 - 5 ปี	10 (12.0)	50 (60.2)*	23 (27.7)	0 (0)	0 (0)
6 - 10 ปี	26 (17.7)	88 (59.9)*	24 (16.3)	7 (4.8)	2 (1.4)
> 11 ปี	65 (20.4)	181 (56.9)*	68 (21.4)	3 (0.9)	1 (0.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 111 คน (61.0%) 50 คน (60.2%) 88 คน (59.9%) 181 คน (56.9%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.12.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	1 (20.0)	1 (20.0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	40 (21.3)	108 (57.4)*	36 (19.1)	4 (2.1)	0 (0)
60 เดียง	29 (15.0)	130 (67.4)*	30 (15.5)	1 (.5)	3 (1.6)
120 เดียง	41 (18.4)	122 (54.7)*	52 (23.3)	4 (1.8)	4 (1.8)
อื่นๆ	10 (8.3)	69 (57.0)*	40 (33.1)	2 (1.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับระบบการ เคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แตกต่างกับ บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการ เคลื่อนย้ายผู้ป่วย อย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 108 คน (57.4%) 130 คน (67.4%) 122 คน (54.7%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.12.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
มี	39 (24.5)	88 (55.3)*	28 (17.6)	1 (0.6)	3 (1.9)
ไม่มี	82 (14.4)	342 (59.9)*	133 (23.3)	10 (1.8)	4 (.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มี ตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสาร โดยการ ใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 88 คน (55.3%) 342 คน (59.9%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.12.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	53 (14.4)	212 (57.8)*	91 (24.8)	9 (2.5)	2 (0.5)
ไม่เคย	66 (19.4)	204 (59.8)*	65 (19.1)	2 (0.6)	4 (1.2)
จำไม่ได้	2 (9.1)	14 (63.6)*	5 (22.7)	0 (0)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และ จำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 212 คน (57.8%) 204 คน (59.8%) 14 คน (63.6%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.12.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	16 (33.3)	14 (29.2)	17(35.4)*	1 (2.1)	0 (0)
ทันตแพทย์	11 (23.4)	27 (54.7)*	8 (17.0)	0 (0)	1 (2.1)
พยาบาล	51 (16.2)	189 (60.0)*	62 (19.7)	9 (2.9)	4 (1.3)
ทันตภิบาล	13 (28.9)	26 (57.8)*	6 (13.3)	0 (0)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	25 (11.1)	146 (64.9)*	52 (23.1)	0 (0)	2 (0.9)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	5 (10.0)	28 (56.0)*	16 (32.0)	1 (2.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับระบบการ เคลื่อนย้ายผู้ป่วย อย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 17 คน (35.4%) แต่ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการ เคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 27 คน (57.4%) 189 คน (60.0%) 26 คน (57.8%) 146 คน (64.9%) 28 คน (56.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.12.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยบุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	121 (16.6)	430 (58.9)*	161 (22.1)	11 (1.5)	7 (1.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.12.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับระบบการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 430 คน (58.9%)

ปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.11.13.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
21-30 ปี	32 (11.4)	169 (60.4)*	58 (20.7)	12 (4.3)	9 (3.2)
31-40 ปี	59 (21.1)	163 (58.2)*	39 (13.9)	12 (4.3)	7 (2.5)
41-60 ปี	24 (14.1)	99 (58.2)*	41 (24.1)	5 (2.9)	1 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 169 คน (60.4%) 163 คน (58.2%) 99 คน (58.2%) ตาม ลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.11.13.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	21 (10.8)	125 (64.1)*	40 (20.5)	6 (3.1)	3 (1.5)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	78 (18.1)	242 (56.1)*	83 (19.3)	18 (4.2)	10 (2.3)
ปริญญาโท	5 (9.4)	30 (56.6)*	10 (18.9)	5 (9.4)	3 (5.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 125 คน(64.1%) 242 คน (56.1 %) 30 คน (56.6%) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.11.13.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	19 (10.4)	107 (58.8)*	40 (22.0)	7 (3.8)	9 (4.9)
4 - 5 ปี	9 (10.8)	50 (60.2)*	19 (22.9)	4 (4.8)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	21 (14.3)	92 (62.6)*	20 (13.6)	10 (6.8)	4 (2.7)
> 11 ปี	66 (20.8)	182 (57.2)*	59 (18.6)	8 (2.5)	3 (0.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 107 คน (58.8%) 50 คน (60.2%) 92 คน (62.6%) 182 คน (57.2%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.11.13.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	1 (20.0)	1 (20.0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	36 (19.1)	114 (60.6)*	23 (12.2)	10 (5.3)	5 (2.7)
60 เดียง	28 (14.5)	125 (64.8)*	30 (15.5)	7 (3.6)	3 (1.6)
120 เดียง	40 (17.9)	117 (52.5)*	50 (22.4)	8 (3.6)	8 (3.6)
อื่นๆ	10 (8.3)	74 (61.2)*	32 (26.4)	4 (3.3)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้บุคคล มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) 23 คน (12.2%) 30 คน (15.5%) 50 คน (22.4%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.11.13.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	34 (21.4)	88 (55.3)*	28 (17.6)	5 (3.1)	4 (2.5)
ไม่มี	81 (14.2)	343 (60.1)*	110 (19.3)	24 (4.2)	13 (2.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มี ตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตาม วิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 88 คน (55.3%) 343 คน (60.1%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.11.13.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	55 (15.0)	213 (58.0)*	81 (22.1)	12 (3.3)	6 (1.6)
ไม่เคย	57 (16.7)	204 (59.8)*	54 (15.8)	16 (4.7)	10 (2.9)
จำไม่ได้	3 (13.6)	14 (63.6)*	3 (13.6)	1 (4.5)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ เคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 213 คน (58.0%) 204 คน (59.8%) 14 คน (63.6%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.11.13.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
แพทย์	12 (25.0)	18 (37.5)*	16 (33.3)	2 (4.2)	0 (0)
ทันตแพทย์	8 (17.0)	27 (57.4)*	8 (17.0)	2 (4.3)	2 (4.3)
พยาบาล	54 (17.1)	179 (56.8)*	57 (18.1)	15 (4.8)	10 (3.2)
ทันตภิบาล	10 (22.2)	30 (66.7)*	1 (2.2)	2 (4.4)	2 (4.4)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	27 (12.0)	143 (63.6)*	47 (20.9)	5 (2.2)	3 (1.3)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	4 (8.0)	34 (68.0)*	9 (18.0)	3 (6.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามวิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 18 คน (37.5%) 27 คน (57.4%) 179 คน (56.8%) 30 คน (66.7%) 143 คน (63.6%) 34 คน (68.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.11.13.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสาร อื่น บอร์ด
รวม	115 (15.8)	431 (59.0)*	138 (18.9)	29 (4.0)	17 (2.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.11.13.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม วิธีทำให้ปราศจากเชื้อมากที่สุด จำนวน 431 คน (59.0%)

การเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์

บุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.1.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	42 (15.0)	112 (40.0) *	112 (40.0)*	12 (4.3)	2 (0.7)
31- 40 ปี	43 (15.4)	135 (48.2)*	93 (33.2)	8 (2.9)	1 (0.4)
41- 60 ปี	25 (14.7)	82 (48.2)*	57 (33.5)	3 (1.8)	3 (1.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 112 คน (40.0%) 135 คน (48.2%) 82 คน (48.2%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.1.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	17 (8.7)	97 (49.7)*	75 (38.5)	4 (2.1)	2 (1.0)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	76 (17.6)	185 (42.9)*	154 (35.7)	13 (3.0)	3 (0.7)
ปริญญาโท	9 (17.0)	17 (32.1)	22 (41.5)*	4 (7.5)	1 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 97 คน (49.7%) 185 คน (42.9%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 22 คน (41.5%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.1.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	23 (12.6)	75 (41.2)*	72 (39.6)	10 (5.5)	2 (1.1)
4 - 5 ปี	12 (14.5)	36 (43.4)*	33 (39.8)	1 (1.2)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	26 (17.7)	71 (48.3)*	42 (28.6)	7 (4.8)	1 (0.7)
> 11 ปี	49 (15.4)	147 (46.2)*	115 (36.2)	5 (1.6)	2 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 75 คน (41.2%) 36 คน (43.4%) 71 คน (48.3%) 147 คน (46.2%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.1.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้ บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	1 (20.0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	36 (19.1)	84 (44.7)*	60 (31.9)	7 (3.7)	1 (0.5)
90 เดียง	28 (14.5)	101 (52.3)*	55 (28.5)	7 (3.6)	2 (1.0)
120 เดียง	30 (13.5)	93 (41.7)	94 (42.2)*	4 (1.8)	2 (0.9)
อื่นๆ	16 (13.2)	50 (41.3)*	49 (40.5)	5 (4.1)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 4 คน (80.0%) 94 คน (42.2%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 84 คน (44.7%) 101 คน (52.3%) 50 คน (41.3%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.1.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	23 (14.5)	71 (44.7)*	61 (38.4)	3 (1.9)	1 (0.6)
ไม่มี	87 (15.2)	258 (45.2)*	201 (35.2)	20 (3.5)	5 (0.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มี ตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 71 คน (44.7%) 258 คน (45.2%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.1.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	60 (16.3)	141 (38.4)	145 (39.5)*	17 (4.6)	4 (1.1)
ไม่เคย	44 (12.9)	179 (52.5)*	111 (32.6)	6 (1.8)	1 (0.3)
จำไม่ได้	6 (27.3)	9 (40.9)*	6 (27.3)	0 (0)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 145 คน (39.5%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติ ไม่เคย และจำไม่ได้ ว่าให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการมากที่สุด จำนวน 179 คน (52.5%) 9 คน (40.9%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.1.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	12 (25.0)	11 (22.9)	19 (39.6)*	6 (12.5)	0 (0)
ทันตแพทย์	4 (8.5)	18 (38.3)	24 (51.1)*	1 (2.1)	0 (0)
พยาบาล	59 (18.7)	135 (42.9)	107 (34.0)*	10 (3.2)	4 (1.3)
ทันตภิบาล	10 (22.2)	23 (51.1)*	11 (24.4)	1 (2.2)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	22 (9.8)	112 (49.8)*	84 (37.3)	5 (2.2)	2 (0.9)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	3 (6.0)	30 (60.0)*	17 (34.0)	0 (0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ และพยาบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 19 คน (39.6%) 24 คน (51.1%) 107 คน (34.0%) ตามลำดับ แต่พบว่า ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวให้

สอดคล้องกับมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด
จำนวน 23 คน (51.1%) 112 คน (49.8%) 30 คน (60.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.1.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	110 (15.1)	329 (45.1)*	262 (35.9)	23 (3.2)	6 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.1.8 แสดงภาพรวมจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับการปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 329 คน (45.1%)

บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.2.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	16 (5.7)	145 (51.8)*	98 (35.0)	12 (4.3)	9 (3.2)
31- 40 ปี	32 (11.4)	144 (51.4)*	88 (31.4)	10 (3.6)	6 (2.1)
41- 60 ปี	21 (12.4)	91 (53.5)*	49 (28.8)	5 (2.9)	4 (2.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์อายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ มากที่สุด จำนวน 145 คน (51.8%) 144 คน (51.4%) 91 คน (53.5%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.2.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	19 (9.7)	106 (54.4)*	57 (29.2)	7 (3.6)	6 (3.1)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	42 (9.7)	219 (50.8)*	146 (33.9)	16 (3.7)	8 (1.9)
ปริญญาโท	4 (7.5)	24 (45.3)*	16 (30.2)	4 (7.5)	5 (9.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ มากที่สุด จำนวน 106 คน (54.4%) 219 คน (50.8 %) 24 คน (45.3 %) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.2.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	10 (5.5)	93 (51.1)*	64 (35.2)	8 (4.4)	7 (3.8)
4 - 5 ปี	7 (8.4)	42 (50.6)*	29 (34.9)	2 (2.4)	3 (3.6)
6 - 10 ปี	15 (10.2)	79 (53.7)*	43 (29.3)	5 (3.4)	5 (3.4)
> 11 ปี	37 (11.6)	166 (52.2)*	99(31.1)	12 (3.8)	4 (1.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ มากที่สุด จำนวน 93 คน (51.1%) 42 คน (50.6%) 166 คน (52.2%) ตามลำดับ และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 6 - 10 ปีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 43 คน (29.3%)

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.2.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	1 (20.0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	36 (19.1)	84 (44.7)*	60 (31.9)	7 (3.7)	1 (0.5)
90 เดียง	28 (14.5)	101 (52.3)*	55 (52.3)	7 (3.6)	2 (1.0)
120 เดียง	30 (13.5)	93 (41.7)	94 (42.2)*	4 (1.8)	2 (0.9)
อื่นๆ	16 (13.2)	50 (41.3)*	49 (40.5)	5 (4.1)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แต่พบว่า โรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ มากที่สุด จำนวน 89 คน (47.3%) 108 คน (56.0%) 117 คน (52.5%) 65 คน (53.7%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.2.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	17 (10.7)	76 (47.8)*	59 (37.1)	4 (2.5)	3 (1.9)
ไม่มี	52 (9.1)	304 (53.2)*	176 (30.8)	23 (4.0)	16 (2.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการ แพทย์ ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารที่ใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางการแพทย์ มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อมากที่สุด จำนวน 76 คน (47.8%) 304 คน (53.2%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.2.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	38 (10.4)	176 (48.0)*	130 (35.4)	15 (4.1)	8 (2.2)
ไม่เคย	30 (8.8)	191 (56.0)*	102 (29.9)	10 (2.9)	8 (2.3)
จำไม่ได้	1 (4.5)	13 (59.1)*	3 (13.6)	2 (9.1)	3 (13.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางกรแพทย์ มีความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อ มากที่สุด จำนวน 176 คน (48.0%) 191 คน (56.0%) 13 คน (59.1%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.2.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	9 (18.8)	10 (20.8)	24 (50.0)*	3 (6.2)	2 (4.2)
ทันตแพทย์	3 (6.4)	16 (34.0)	25 (53.2)*	1 (2.1)	2 (4.3)
พยาบาล	28 (8.9)	174 (55.2)*	93 (29.5)	12 (3.8)	8 (2.5)
ทันตภิบาล	6 (13.3)	25 (55.6)*	10 (22.2)	4 (8.9)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	19 (8.4)	125 (55.6)*	69 (30.7)	6 (2.7)	6 (2.7)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	4 (8.0)	30 (60.0)*	14 (28.0)	1 (2.0)	1 (2.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ ความกระตือรือร้น ในการ ป้องกันตัวจากการติดเชื้อ ของบุคลากรทางการแพทย์ มากที่สุด จำนวน 24 คน (50.0%) 25 คน (53.2%) ตามลำดับ แต่พบว่า พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ ความกระตือรือร้น ในการ ป้องกันตัวจากการติดเชื้อ ของบุคลากร

ทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 174 คน (55.2%) 25 คน (55.6%) 125 คน (55.6%) 30 คน (60.0%)
ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.2.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	69 (9.5)	380 (52.1)*	235 (32.2)	27 (3.7)	19 (2.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.2.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการ แพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับ ความกระตือรือร้นป้องกันตัวจากการติดเชื้อของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 380 คน (52.1%)

บุคลากรทางการแพทย์ปรับตัวพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.3.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	14 (5.0)	162 (57.9)*	72 (25.7)	28 (10.0)	4 (1.4)
31- 40 ปี	21 (7.5)	165 (58.9)*	66 (23.6)	23 (8.2)	5 (1.8)
41- 60 ปี	10 (5.9)	99 (58.2)*	43 (25.3)	11 (6.5)	7 (4.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์อายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น มากที่สุด จำนวน 162 คน (57.9%) 165 คน (58.9%) 99 คน (58.2%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.3.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	11 (5.6)	119 (61.0)*	52 (26.7)	10 (5.1)	3 (1.5)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	29 (6.7)	245 (56.8)*	105 (24.4)	40 (9.3)	12 (2.8)
ปริญญาโท	2 (3.8)	32 (60.4)*	10 (18.9)	8 (15.1)	1 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 119 คน (61.0%) 245 คน (56.8 %) 32 คน (60.4 %) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.3.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	10 (5.5)	100 (54.9)*	48 (26.4)	23 (12.6)	1 (0.5)
4 - 5 ปี	2 (2.4)	55 (66.3)*	19 (22.9)	4 (4.8)	3 (3.6)
6 - 10 ปี	12 (8.2)	80 (54.4)*	35 (23.8)	14 (9.5)	6 (4.1)
> 11 ปี	21 (6.6)	191 (60.1)*	79 (24.8)	21 (6.6)	6 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น มากที่สุด จำนวน 100 คน (54.9%) 245 คน (56.8%) 32 คน (60.4%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.3.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	2 (40.0)	3 (60.0)*	0 (0)	0(0)
30 เดียง	17 (9.0)	108 (57.4)*	40 (21.3)	18 (9.6)	5 (2.7)
90 เดียง	14 (7.3)	119 (61.7)*	38 (19.7)	18 (9.3)	4 (2.1)
120 เดียง	12 (5.4)	124 (55.6)*	60 (26.9)	20 (9.0)	7 (3.1)
อื่นๆ	2 (1.7)	73 (60.3)*	40 (33.1)	6 (5.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น มากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แตกต่างกับ บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 108 คน (57.4%) 119 คน (61.7%) 124 คน (55.6%) 73 คน (60.3%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.3.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	23 (14.5)	71 (44.7)*	61 (38.4)	3 (1.9)	1 (0.6)
ไม่มี	87 (15.2)	258 (45.2) *	201 (35.2)	20 (3.5)	5 (0.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างบรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 85 คน (53.5 %) 341 คน (59.7%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.3.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช1 เอ็น1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	23 (6.3)	216 (58.9)*	92 (25.1)	32 (8.7)	4 (1.1)
ไม่เคย	22 (6.5)	200 (58.7)*	85 (24.9)	26 (7.6)	8 (2.3)
จำไม่ได้	0 (0)	10 (45.5)*	4 (18.2)	4 (18.2)	4 (18.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และจำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางกรแพทย์ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น มากที่สุด จำนวน 216 คน (58.9%) 200 คน (58.7%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.3.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	6 (58.3)	18 (37.5)*	14 (29.2)	9 (18.8)	1 (2.1)
ทันตแพทย์	2 (66.0)	23 (48.9)*	19 (40.4)	3 (6.4)	0 (0)
พยาบาล	18 (46.0)	195 (61.9)*	63 (20.0)	31 (9.8)	8 (2.5)
ทันตภิบาล	2 (55.6)	29 (64.4)*	8 (17.8)	3 (6.7)	3 (6.7)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	15 (5.6)	127 (56.4) *	66 (29.3)	13 (5.8)	4 (1.8)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	2 (22.0)	34 (68.0)*	11 (22.0)	3 (6.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้น ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 18 คน (37.5%) 23 คน (48.9%) 195 คน (61.9%) 29 คน (64.4%) 127 คน (56.4%) 34 คน (68.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.3.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	45 (43.8)	426 (58.4)*	181 (24.8)	62 (8.5)	16 (2.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.3.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการ ปรับพฤติกรรมให้ถูกสุขอนามัยมากขึ้นของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 426 คน (58.4%)

บุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.4.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	28 (10.0)	132 (47.1)*	99 (35.4)	18 (6.4)	3 (1.1)
31- 40 ปี	34 (12.1)	135 (48.2)*	95 (33.9)	12 (4.3)	4 (1.4)
41- 60 ปี	23 (13.5)	79 (46.5)*	60 (35.3)	8 (4.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์อายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อมากที่สุด จำนวน 132 คน (47.1%) 135 คน (48.2%) 79 คน (46.5%) ตาม ลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.4.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	24 (12.3)	90 (46.2)*	67 (34.4)	11 (5.6)	3 (1.5)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	54 (12.5)	207 (48.0)*	146 (33.9)	21 (4.9)	3 (0.7)
ปริญญาโท	5 (9.4)	18 (34.0)	25 (47.2)*	5 (9.4)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติตามมาตรฐานการทุกข้อ มากที่สุด จำนวน 90 คน (46.2%) 207 คน (48.0%) ตามลำดับ แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติตามมาตรฐานการทุกข้อมากที่สุด จำนวน 25 คน (47.2%)

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.4.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	20 (11.0)	79 (43.4)*	67 (36.8)	13 (7.1)	3 (1.6)
4 - 5 ปี	7 (8.4)	48 (57.8)*	24 (28.9)	3 (3.6)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	14 (9.5)	69 (46.9)*	56 (38.1)	6 (4.1)	2 (1.4)
> 11 ปี	44 (13.8)	150 (47.2)*	107 (33.6)	16 (5.0)	1 (0.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อมากที่สุด จำนวน 79 คน (43.4%) 48 คน (57.8%) 69 คน (46.9%) 150 คน (47.2%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.4.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	1 (20.0)	4 (80.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	37 (19.7)	74 (39.4)*	65 (34.6)	10 (5.3)	2 (1.1)
90 เดียง	23 (11.9)	107 (55.4)*	49 (25.4)	12 (6.2)	2 (1.0)
120 เดียง	16 (7.2)	106 (47.5)*	91 (40.8)	7 (3.1)	3 (1.3)
อื่นๆ	9 (7.4)	58 (47.9)*	45 (37.2)	9 (7.4)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ มากที่สุด จำนวน 4 คน (80.0%) แตกต่างกับ บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อมากที่สุด จำนวน 74 คน (39.4%) 107 คน (55.4%) 106 คน (47.5%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.4.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	20 (12.6)	68 (42.8)*	61 (38.4)	10 (6.3)	0 (0)
ไม่มี	65 (11.4)	278 (48.7)*	193 (33.8)	28 (4.9)	7 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ปฏิบัติ ตามมาตรฐานการทุกข้อมากที่สุด จำนวน 68 คน (42.8%) 278 คน (48.7%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.4.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	41 (11.2)	175 (47.7)*	130 (35.4)	17 (4.6)	4 (1.1)
ไม่เคย	42 (12.3)	159 (46.6)*	119 (34.9)	19 (5.6)	2 (.6)
จำไม่ได้	2 (9.1)	12 (54.5)*	5 (22.7)	2 (9.1)	1 (4.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และ จำไม่ได้ ที่ให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางกรแพทย์ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ มากที่สุด จำนวน 175 คน (47.7%) 159 คน (46.6%) 12 คน (54.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.4.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	9 (18.8)	11 (22.9)	24 (50.0)*	4 (8.3)	0 (0)
ทันตแพทย์	4 (8.5)	15 (31.9)	22 (46.8)*	6 (12.8)	0 (0)
พยาบาล	38 (12.1)	160 (50.8)*	101 (32.1)	13 (4.1)	3 (1.0)
ทันตภิบาล	5 (11.1)	23 (51.1)*	15 (33.3)	2 (4.4)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	24 (10.7)	113 (50.2)*	75 (33.3)	9 (4.0)	4 (1.8)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	5 (10.0)	24 (48.0)*	17 (34.0)	4 (8.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 24 คน (50.0%) 22 คน (46.8%) ตามลำดับ แต่พบว่า พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มี ความสัมพันธ์กับการ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 160 คน (50.8%) 23 คน (51.1%) 113 คน (50.2%) 24 คน (48.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.4.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	85 (11.6)	346 (47.4)*	254 (34.8)	38 (5.2)	7 (1.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.4.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับการ ปฏิบัติตามมาตรการทุกข้อ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 346 คน (47.4%)

บุคลากรทางการแพทย์เข้ารับการฉีดวัคซีนไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.5.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	40 (14.3)	63 (22.5)	146 (52.1)*	23 (8.2)	8 (2.9)
31- 40 ปี	62 (22.1)	63 (22.5)	144 (51.4)*	10 (3.6)	1 (4)
41- 60 ปี	42 (24.7)	36 (21.2)	82 (48.2)*	8 (4.7)	2 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์อายุ 21 – 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 – 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์เข้ารับการฉีดวัคซีนไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ มากที่สุด จำนวน 146คน (52.1%) 144 คน (51.4%) 82 คน (48.2%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.5.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	35 (17.9)	99 (50.8)*	54 (27.7)	6 (3.1)	1 (0.5)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	154 (35.7)	175 (40.6)*	97 (22.5)	5 (1.2)	0 (0)
ปริญญาโท	19 (35.8)*	17 (32.1)	14 (26.4)	3 (5.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์เข้ารับการฉีดวัคซีนไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ มากที่สุด จำนวน 96 คน (49.2%) 223 คน (51.7 %) 28 คน (52.8 %) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.5.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	24 (13.2)	42 (23.1)	92 (50.5)*	17 (9.3)	7 (3.8)
4 - 5 ปี	13 (15.7)	16 (19.3)	47 (56.6)*	5 (6.0)	2 (2.4)
6 - 10 ปี	25 (17.0)	38 (25.9)	73 (49.7)*	11 (7.5)	0 (0)
> 11 ปี	82 (25.8)	66 (20.8)	160 (50.3)*	8 (2.5)	2 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานทุกระยะ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ เข้ารับการฉีดวัคซีนไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๆ มากที่สุด จำนวน 92 คน (50.5%) 47 คน (56.6%) 73 คน (49.7%) 160 คน (50.3%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.5.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	1 (20.0)	2 (40.0)*	2 (40.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	47 (25.0)	33 (17.6)	93 (49.5)*	12 (6.4)	3 (1.6)
90 เดียง	29 (15.0)	48 (24.9)	99 (51.3)*	12 (6.2)	5 (2.6)
120 เดียง	53 (23.8)	44 (19.7)	112 (50.2)*	12 (5.4)	2 (0.9)
อื่นๆ	14 (11.6)	35 (28.9)	66 (54.5)*	5 (4.1)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน และการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ เข้ารับการฉีดวัคซีนไขหวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๑ มากที่สุด จำนวน 2 คน (40.0%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล สัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ เข้ารับการฉีดวัคซีนไขหวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๑ มากที่สุด จำนวน 93 คน (49.5%) 99 คน (51.3%) 112 คน (50.2%) 66 คน (54.5%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.5.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	35 (22.0)	32 (20.1)	87 (54.7)*	4 (2.5)	1 (.6)
ไม่มี	109 (19.1)	130 (22.8)	285 (49.9)*	37 (6.5)	10 (1.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ เข้ารับการศึกษา วัคซีนใช้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ มากที่สุด จำนวน 87 คน (54.7 %) 285 คน (49.9%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.5.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	62 (16.9)	78 (21.3)	194 (52.9)*	24 (6.5)	9 (2.5)
ไม่เคย	78 (22.9)	80 (23.5)	168 (49.3)*	13 (3.8)	2 (.6)
จำไม่ได้	4 (18.2)	4 (18.2)	10 (45.5)*	4 (18.2)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และ จำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์เข้ารับการฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯมากที่สุด จำนวน 194 คน (52.9%) 168 คน (49.3%) 10 คน (45.5%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.5.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	10 (20.8)	4 (8.3)	29 (60.4)*	3 (6.2)	2 (4.2)
ทันตแพทย์	6 (12.8)	5 (10.6)	33 (70.2)*	3 (6.4)	0 (0)
พยาบาล	65 (20.6)	75 (23.8)	156 (49.5)*	16 (5.1)	3 (1.0)
ทันตภิบาล	15 (33.3)	8 (17.8)	18 (40.0)*	4 (8.9)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	40 (17.8)	53 (23.6)	115 (51.1)*	12 (5.3)	5 (2.2)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	8 (16.0)	17 (34.0)	21 (42.0)*	3 (6.0)	1 (2.0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการ เข้ารับการฉีดวัคซีนไขหวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ๆ ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 29 คน (60.4%) 33 คน (70.2%) 156 คน (49.5%) 18 คน (40.0%) 115 คน (51.1%) 21 คน (42.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.5.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการ สอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	144 (19.7)	162 (22.2)	372 (51.0)*	41 (5.6)	11 (1.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.5.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการฉีดวัคซีนไข้วัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 372 คน (51.0%)

บุคลากรทางการแพทย์ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.6.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	23 (8.2)	166(59.3)*	69 (24.6)	14 (5.0)	8 (2.9)
31- 40 ปี	23 (8.2)	169(60.4)*	72 (25.7)	11 (3.9)	5 (1.8)
41- 60 ปี	19 (11.2)	100(58.8)*	46 (27.1)	3 (1.8)	2 (1.2)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์อายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 166 คน (59.3%) 169 คน (60.4%) 100 คน (58.8%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.6.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	19 (9.7)	115 (59.0)*	49 (25.1)	8 (4.1)	4 (2.1)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	38 (8.8)	251 (58.2)*	115 (26.7)	17 (3.9)	10 (2.3)
ปริญญาโท	4 (7.5)	34 (64.2)*	12 (22.6)	3 (5.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 115 คน (59.0%) 251 คน (58.2%) 34 คน (64.2 %) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.6.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	14 (7.7)	102 (56.0)*	49 (26.9)	10 (5.5)	7 (3.8)
4 - 5 ปี	4 (4.8)	53 (63.9)*	20 (24.1)	5 (6.0)	1 (1.2)
6 - 10 ปี	11 (7.5)	89 (60.5)*	36 (24.5)	6 (4.1)	5 (3.4)
> 11 ปี	36 (11.3)	191 (60.1)*	82 (25.8)	7 (2.2)	2 (0.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุด จำนวน 102 คน (56.0%) 53 คน (63.9%) 89 คน (60.5%) 191 คน (60.1%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.6.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	2 (40.0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	24 (12.8)	113 (60.1)*	40 (21.3)	8 (4.3)	3 (1.6)
90 เดียง	17 (8.8)	117 (60.6)*	46 (23.8)	8 (4.1)	5 (2.6)
120 เดียง	19 (8.5)	131 (58.7)*	59 (26.5)	8 (3.6)	6 (2.7)
อื่นๆ	5 (4.1)	72 (59.5)*	39 (32.2)	4 (3.3)	1 (0.8)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ในสังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) แตกต่างกับ บุคลากรทางการแพทย์ในสังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เดียง 60 เดียง และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 113 คน (60.1%) 117 คน (60.6%) 131 คน (58.7%) 72 คน (59.5%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.6.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	16 (10.1)	92 (57.9)*	42 (26.4)	7 (4.4)	2 (1.3)
ไม่มี	49 (8.6)	343 (60.1)*	145 (25.4)	21 (3.7)	13 (2.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯ ในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุด จำนวน 92 คน (57.9 %) 343 คน (60.1%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.6.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	30 (8.2)	207 (56.4)*	105 (28.6)	16 (4.4)	9 (2.5)
ไม่เคย	34 (10.0)	214 (62.8)*	77 (22.6)	10 (2.9)	6 (1.8)
จำไม่ได้	1 (4.5)	14 (63.6)*	5 (22.7)	2 (9.1)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และ จำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางกรแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุด จำนวน 207 คน (56.4%) 214 คน (62.8%) 14 คน (63.6%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.6.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	7 (58.3)	18 (37.5)	19 (39.6)*	4 (8.3)	0 (0)
ทันตแพทย์	5 (66.0)	25 (53.2)*	14 (29.8)	3 (6.4)	0 (0)
พยาบาล	29 (46.0)	192 (61.0)*	75 (23.8)	11 (3.5)	8 (2.5)
ทันตภิบาล	2 (55.6)	37 (82.2)*	5 (11.1)	1 (2.2)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	18 (35.6)	131 (58.2)*	61 (27.1)	8 (3.6)	7 (3.1)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	4 (22.0)	32 (64.0)*	13 (26.0)	1 (2.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุดจำนวน 19 คน (39.6%) แต่พบว่า ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางการแพทย์ ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้อง มากที่สุด จำนวน 25 คน (53.2%) 192 คน (61.0%) 37 คน (82.2%) 131 คน (58.2%) 32 คน (64.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.6.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสารโดย ใช้บุคคล สื่อสาร ผ่านหัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	65 (43.8)	435 (59.6)*	187 (25.6)	28 (3.8)	15 (2.1)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.6.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างานรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันการติดเชื้ออย่างถูกต้องมากที่สุด จำนวน 435 คน (59.6%)

บุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันที ผลการศึกษาพบว่า

อายุ

ตารางที่ 4.12.7.1 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามอายุ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
21- 30 ปี	28 (10.0)	119 (42.5)*	99 (35.4)	25 (8.9)	9 (3.2)
31- 40 ปี	27 (9.6)	128 (45.7)*	104 (37.1)	17 (6.1)	4 (1.4)
41- 60 ปี	18 (10.6)	70 (41.2)*	65 (38.2)	13 (7.6)	4 (2.4)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันที มากที่สุด จำนวน 119 คน (42.5%) 128 คน (45.7%) 70 คน (41.2%) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.12.7.2 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มัธยมหรือเทียบเท่า	18 (9.2)	80 (41.0)*	80 (41.0)*	11 (5.6)	6 (3.1)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	43 (10.0)	189 (43.9)*	155 (36.0)	34 (7.9)	10 (2.3)
ปริญญาโท	5 (9.4)	24 (45.3)*	15 (28.3)	8 (15.1)	1 (1.9)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.2 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ สังกัดว่าตน ได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันที มากที่สุด จำนวน 80 คน (41.0%) บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากร ทางกรแพทย์ สังกัดว่าตน ได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีมากที่สุด จำนวน 189 คน (43.9%) 24 คน (45.3 %) ตามลำดับ

ระยะเวลาการทำงาน

ตารางที่ 4.12.7.3 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
1 - 3 ปี	15 (8.2)	71 (39.0)*	70 (38.5)	21 (11.5)	5 (2.7)
4 - 5 ปี	5 (6.0)	41 (49.4)*	27 (32.5)	6 (7.2)	4 (4.8)
6 - 10 ปี	19 (12.9)	65 (44.2)*	51 (34.7)	9 (6.1)	3 (2.0)
> 11 ปี	34 (10.7)	140 (44.0)*	120 (37.7)	19 (6.0)	5 (1.6)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี 4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีมากที่สุด จำนวน 71 คน (39.0%) 41 คน (49.4%) 65 คน (44.2%) 140 คน (44.0%) ตามลำดับ

ขนาดของโรงพยาบาล

ตารางที่ 4.12.7.4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
10 เดียง	0 (0)	2 (40.0)	3 (60.0)*	0 (0)	0 (0)
30 เดียง	28 (14.9)	79 (42.0)*	55 (29.3)	19 (10.1)	7 (3.7)
90 เดียง	22 (11.4)	89 (46.1)*	57 (29.5)	19 (9.8)	6 (3.1)
120 เดียง	18 (8.1)	86 (38.6)	105 (47.1)*	12 (5.4)	2 (0.9)
อื่นๆ	5 (4.1)	61 (50.4)*	48 (39.7)	5 (4.1)	2 (1.7)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.4 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 10 และ 120 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีมากที่สุด จำนวน 3 คน (60.0%) และ 105 คน (47.1%) แต่พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 และ 60 เดียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีมากที่สุด จำนวน 79 คน (42.0%) 89 คน (46.1%) ตามลำดับ

ตำแหน่งทางการบริหาร

ตารางที่ 4.12.7.5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนรู้ การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดย ใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
มี	18 (11.3)	71 (44.7)*	55 (34.6)	12 (7.5)	3 (1.9)
ไม่มี	55 (9.6)	246 (43.1)*	213 (37.3)	43 (7.5)	14 (2.5)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.5 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มี และไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลากรทางการแพทย์สังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีมากที่สุด จำนวน 71 คน (44.7%) 246 คน (43.1%) ตามลำดับ

ประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ตารางที่ 4.12.7.6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด เอ เอช 1 เอ็น 1

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
เคย	33 (9.0)	148 (40.3)*	147 (40.1)	27 (7.4)	12 (3.3)
ไม่เคย	40 (11.7)	160 (46.9)*	113 (33.1)	23 (6.7)	5 (1.5)
จำไม่ได้	0 (0)	9 (40.9)*	8 (36.4)	5 (22.7)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรฯในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.6 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามประวัติการให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

บุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติเคย ไม่เคย และ จำไม่ได้ ที่ให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับ บุคลากรทางการแพทย์ สังกัดว่าตน ได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันที มากที่สุด จำนวน 148 คน (40.3%) 160 คน (46.9%) 9 คน (40.9%) ตามลำดับ

วิชาชีพ

ตารางที่ 4.12.7.7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลเมื่อจำแนกตามวิชาชีพ

การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียน การสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
แพทย์	7 (14.6)	14 (29.2)	16 (33.3)	6 (12.5)	5 (10.4)
ทันตแพทย์	3 (6.4)	20 (42.6)*	17 (36.2)	6 (12.8)	1 (2.1)
พยาบาล	31 (9.8)	146 (46.3)*	106 (33.7)	28 (8.9)	4 (1.3)
ทันตภิบาล	7 (15.6)	20 (44.4)*	17 (37.8)	1 (2.2)	0 (0)
ผู้ช่วยเหลือคนไข้	17 (7.6)	94 (41.8)*	94 (41.8)*	13 (5.8)	7 (3.1)
ผู้ช่วยทันตแพทย์	8 (16.0)	23 (46.0)*	18 (36.0)	1 (2.0)	0 (0)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.7 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล เมื่อจำแนกตามวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

แพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการสังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 16 คน (33.3%) แต่พบว่า ทันตแพทย์ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับการสังเกตว่าตนได้รับเชื้อ เข้าพบแพทย์ทันที ของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 20 คน (42.6%) 146 คน (46.3%) 20 คน (44.4%) 94 คน (41.8%) 23 คน (46.0%) ตามลำดับ

ภาพรวม

ตารางที่ 4.12.7.8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน (ร้อยละ) ของรูปแบบการสื่อสาร (n = 730)				
	ประชุม เช่น ประชุม PCT	การเรียนการสอน เช่น อบรม	การสื่อสาร โดยใช้บุคคล สื่อสารผ่าน หัวหน้างาน	รูปแบบ สื่อสาร ประเภท สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ	รูปแบบ สื่อสารอื่น บอร์ด
รวม	73 (10.0)	317 (43.4)*	268 (36.7)	55 (7.5)	17 (2.3)

หมายเหตุ * หมายถึง ร้อยละของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพที่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

จากตารางที่ 4.12.7.8 แสดงภาพรวมของจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน สัมพันธ์กับการสังเกตว่าตนได้รับเชื้อเข้าพบแพทย์ทันทีของบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด จำนวน 317 คน (43.4%)

การอภิปรายผล

การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ต่อรูปแบบการสื่อสารมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ แบ่งการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังนี้

ความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ใน โรงพยาบาลรัฐ จังหวัดเชียงใหม่ต่อรูปแบบการสื่อสารมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

1. ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อปริมาณข้อมูลเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่า

อายุ บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21 - 30 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทการอบรมเรื่องการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปีให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ตามลำดับ ขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ทั้งนี้ เนื่องจากบุคลากรทางการแพทย์ที่อายุน้อย หรือเข้ามาทำงานใหม่ อาจจะมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาลน้อยกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า จึงต้องการการสื่อสาร โดยการใช้การอบรม หรืออภิปรายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือพัฒนาทักษะ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวหลายครั้ง จึงมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อมากกว่า การใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้หัวหน้างานเพื่อพูดคุย สื่อสารจึงเพียงพอต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติ และการเพิ่มการสื่อสาร โดยใช้คู่มือ และหรือแผนปฏิบัติการจะทำให้บุคลากรสามารถอ่าน ทบทวน เพื่อให้ได้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นแนวทางเดียวกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของเก็จวิไล จิตวัฒนวิไล (2530) พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกใช้การสื่อสารที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทการอบรมเรื่องการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปีให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา

ตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท พบว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภท คู่มือเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด กล่าวคือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่นิยมหาข้อมูลจาก รูปแบบการสื่อสาร โดยการฟังมากกว่าการอ่านหนังสือ หรือคู่มือ ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท ส่วนใหญ่นิยมหาข้อมูลจาก การสื่อสาร โดยการอ่านหนังสือ หรือคู่มือมากกว่าการฟัง

ระยะเวลาการทำงาน บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 1 - 3 ปี และ 6 - 10 ปี มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 6 ปี และ > 11 ปี มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ

ขนาดของโรงพยาบาล โรงพยาบาลขนาด 10 เตียง 30 เตียง และ 60 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกัน ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ขณะที่โรงพยาบาลขนาด 120 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทการอบรมเรื่องการติดเชื้อของโรงพยาบาลประจำปี เนื่องจากโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์มาก จึงสามารถมอบหมายให้บุคลากรเพื่อรับผิดชอบเรื่องการควบคุมการติดเชื้อโดยตรง ส่งเสริม พัฒนา ศักยภาพให้เข้ารับความรู้จากแหล่งความรู้ภายนอกองค์กรจนมีความเชี่ยวชาญ สามารถพัฒนาเป็นวิทยากรได้ และกลับมาถ่ายทอดความรู้โดยการอบรมบุคลากรที่อยู่ในโรงพยาบาลด้วยตนเอง และหรือบุคลากรดังกล่าวสร้างเครือข่ายที่กว้างขวาง สามารถติดต่อวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญตรงกับความต้องการ และมีความสามารถถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารได้ดี เพื่ออบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงพยาบาล การอบรมในโรงพยาบาลขนาดใหญ่จึงมีความน่าสนใจ นอกจากนี้การที่มีบุคลากรจำนวนมากสามารถหมุนเวียนเข้ารับการอบรมได้เต็มหลักสูตรด้วย ทำให้การอบรมเรื่องการติดเชื้อของโรงพยาบาลมีบุคลากรที่ได้เข้าร่วมรับฟังจากวิทยากร โดยตรงอย่างทั่วถึง ส่งผลให้ได้รับข้อมูลปริมาณมาก ขณะที่โรงพยาบาลขนาดเล็กมีจำนวนบุคลากรน้อย แม้ว่าจะสามารถเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญมาบรรยายได้ แต่การเข้าร่วมอบรมตลอดหลักสูตรทำได้ยากเพราะต้องผลัดเปลี่ยนกันทำงาน ถ้ามีจำนวนผู้ป่วยมารับบริการจำนวนมาก หรือมีภาระงานมาก ขณะที่เข้าฟังอาจถูกเรียกตัวเพื่อช่วยงานดังกล่าว จึงไม่สามารถเข้าร่วมรับการบรรยายได้เต็มหลักสูตรได้ ดังนั้น โรงพยาบาล

ขนาดเล็กการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ร่วมด้วย จะทำให้บุคลากรได้รับปริมาณข้อมูลมากขึ้นและเหมาะสมกับบริบทของโรงพยาบาล

ตำแหน่งทางการบริหาร บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ในขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผู้บริหารมีภาระงานมาก การใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ จะช่วยให้ผู้บริหารเปิดอ่านได้ง่าย ทุกเวลา ไม่จำกัดสถานที่ ทำให้เข้าถึงข้อมูลได้สะดวก สามารถกำกับ ติดตาม การทำงานของบุคลากรภายใต้บังคับบัญชา รวมถึงทำให้ทราบข่าวสาร ความก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงขององค์กรได้ แต่ในบุคลากรที่ไม่มีตำแหน่งบริหาร ส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการจึงได้รับข้อมูลการเปลี่ยนแปลงขององค์กรจากการสื่อสารจากสื่อบุคคล ได้แก่ หัวหน้างานตามสายบังคับบัญชาเป็นหลัก

ประวัติการเคยให้การรักษาผู้ป่วยโรคใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ บุคลากรทางการแพทย์ที่เคยให้การรักษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน บุคลากรที่เคยให้การรักษาผู้ป่วยได้รับข้อมูลการสื่อสารจากโรงพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องโรคใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และได้มีประสบการณ์ตรงจากการให้การรักษา แต่ขณะที่นำไปใช้พบว่าบุคลากรไม่มีความมั่นใจในความรู้ทางด้านวิชาการเกี่ยวกับใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่ตนเองมีอยู่ การสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคลที่เป็นหัวหน้างานจะช่วยเติมเต็มข้อมูลที่มีอยู่ ทำให้เห็นแนวทางที่ชัดเจนมากขึ้น จึงเพิ่มความมั่นใจในการนำไปใช้ได้ถูกต้องมากขึ้น ในขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เคยให้การรักษามีความคิดเห็นว่า ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด เพราะเห็นว่าการอ่านศึกษาด้วยตนเองน่าจะเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติได้ตามแนวทางที่มีการบันทึกไว้

วิชาชีพ พบว่าแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และทันตภิบาล ส่วนใหญ่เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดอันดับ 1 ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ แผนปฏิบัติการใช้หัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ เอกสารแผ่นพับ ตามลำดับ รูปแบบการสื่อสารสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นสื่อที่ได้รับการคัดกรองมาแล้วจึงมีความน่าเชื่อถือ สามารถอ่านทบทวนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรทางการแพทย์ที่พบปัญหาในการปฏิบัติงานสามารถศึกษาย้อนหลังเพื่อค้นหาคำตอบได้จากเอกสารดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของฟิรนูซ ทรงจักรแก้ว (2537) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องพฤติ-

กรรมการสื่อสารของผู้บังคับบัญชาที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณี : วิชาการเอเชีย (จำกัด) พบว่า พนักงานวิชาการเอเชีย (จำกัด) มีความคิดเห็นว่า ช่องทางการรับข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ ถูกต้อง และดีที่สุด คือ หนังสือเวียน คำสั่ง บันทึก จดหมาย เนื่องจากมีความเป็นลายลักษณ์อักษร สามารถใช้อ้างอิงได้ และเป็นแหล่งข่าวที่ผ่านการพิจารณา ก่อนกรอกมาแล้ว สอดคล้องกับการศึกษาของสันติพงศ์ วงศ์เพ็ญทักษ์ (2545) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้ช่องทางการติดต่อสื่อสารในการรับนโยบายโดยการใช้นโยบายลายลักษณ์อักษร เพราะการพูดด้วยวาจา อย่างเดียวบางครั้งอาจทำให้ความหมายของนโยบายบิดเบือน หรือนโยบายอาจสูญหายในระหว่างการสื่อสารเพื่อส่งต่อนโยบายได้ และจิตวัฒน์ สัมฤทธิ์ (2547) ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารและความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อวัฒนธรรมการบริหารจัดการของสถาบันวิชาการ ทศท บริษัท ทศท คอปเปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานเชื่อถือในเอกสารที่ใช้ภายในสถาบันวิชาการ ทศท เพราะว่ามีลายลักษณ์อักษร โดยผ่านหนังสือเวียน คำสั่ง ประกาศติดบอร์ด ข้อมูลจากสื่อ ดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง เข้าใจ เชื่อถือได้ และสามารถใช้เป็นหลักในการปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกับผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบสื่อที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน ในผู้ช่วยทันตแพทย์ ซึ่งมีจำนวนน้อยและอยู่ในระดับปฏิบัติการ จึงมีโอกาสเข้าร่วมรับข่าวสารด้วยตนเองน้อย ลักษณะของการทำงานที่ใกล้ชิดกันระหว่างหัวหน้ากับผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้การพูดคุย สอบถามข้อมูลต่างๆทำได้สะดวก มีลักษณะเป็นมิตร ข่าวสารที่ได้มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ ในขณะที่ผู้ช่วยเหลือคนไข้ในโรงพยาบาลมีจำนวนมาก และกระจายตัวกันอยู่ในแต่ละแผนกบริการต่างๆ มีรูปแบบการทำงานแบบเวร เข้า บ่าย ดึก ส่งผลให้ผู้บริหารไม่อาจสื่อสารสู่ผู้ปฏิบัติได้โดยตรงทุกคนสำเร็จในครั้งเดียว ประกอบกับผู้ช่วยเหลือคนไข้อยู่ในระดับปฏิบัติการทำให้โอกาสที่จะเป็นผู้รับฟังข้อมูลข่าวสารโดยตรงจึงมีโอกาสน้อยเช่นกัน ดังนั้น องค์การหรือโรงพยาบาลจึงใช้วิธีการสื่อสารแบบบนลงสู่ล่าง (downward communication) โดยการให้หัวหน้างานเข้ารับข้อมูลข่าวสารจากผู้บริหารระดับสูง และนำมาถ่ายทอดข้อมูลลงสู่ผู้ปฏิบัติโดยทั่วถึงกัน วิชาชีพดังกล่าวจึงรับการสั่งการจากหัวหน้าเป็นส่วนใหญ่ ข้อดีของการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชา คือ หัวหน้างานเป็นผู้ใกล้ชิดและมีหน้าที่สื่อสาร เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งควบคุม กำกับ ดูแลให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ถ้าพบว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตามมติที่ตกลงร่วมกัน ผู้บังคับบัญชาสามารถตักเตือน ให้ข้อมูลเพิ่มเติม และซักถามให้เข้าใจตรงกัน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามอย่างถูกต้องได้ หัวหน้างานจึงเป็นแหล่งให้ปริมาณข้อมูลข่าวสารที่สำคัญสำหรับวิชาชีพนี้

ข้อเสียของรูปแบบการสื่อสารนี้ ได้แก่ ถ้าหัวหน้างานไม่ตั้งใจเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารที่ดี จะส่งผล

ให้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับสูญหายระหว่าง การได้รับการสื่อสาร ถ้าหัวหน้างานไม่เข้าใจเนื้อหา จุดประสงค์ของเนื้อหาของข่าวสารที่ได้รับการสื่อสารอย่างชัดเจน การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารสู่ผู้ปฏิบัติจะไม่ชัดเจนไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของผู้ส่งข่าว หรือตามที่ผู้บริหารต้องการ มีผลให้ผู้ได้บังคับบัญชา ไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ส่งผลให้ไม่สามารถนำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนางานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ ส่วนพยาบาล มีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากเป็นอันดับ 2 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน กล่าวคือ พยาบาลเป็นกลุ่มบุคลากรที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ประกอบด้วย พยาบาลระดับผู้บริหารถึงพยาบาลในระดับปฏิบัติการ การสื่อสารจึงต้องส่งตัวแทนในแต่ละงานเพื่อไปเข้ารับข้อมูลข่าวสาร และถ่ายทอดสู่พยาบาลที่อยู่ในงานของตนเองต่อไป สอดคล้องกับจิตต์วัฒน์ สัมฤทธิ์ (2547) พบว่า พนักงานของสถาบันวิชาการ ทศท มีความพึงพอใจหัวหน้างานเพราะเรื่องราวที่หัวหน้างานแจ้งให้ทราบมีความถูกต้องเหมาะสม ได้รับการกลั่นกรองข้อมูลมาแล้วเป็นอย่างดี

ส่วนในแพทย์พบว่า รูปแบบสื่อที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดอันดับ 2 ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทเพื่อนร่วมงาน แพทย์เป็นวิชาชีพที่มีจำนวนน้อย ประกอบด้วย แพทย์ระดับปฏิบัติการจนถึงแพทย์ระดับผู้บริหาร และผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของข่ายการสื่อสาร มีลักษณะการทำงานเป็นผู้ตรวจ วินิจฉัย และให้การรักษาแก่ผู้ป่วยไข้หวัคใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และต้องอยู่ใกล้ชิดผู้ป่วยจึงเพิ่มโอกาสเสี่ยงในการรับเชื้อโรค แพทย์จึงต้องปรับตัวโดยการเปิดโอกาสให้ตนเองรับข้อมูลข่าวสาร หรือเลือกที่จะรับรู้ข่าวสารมากขึ้นเพื่อความปลอดภัยแก่ตนเอง นอกจากนี้กรณีที่หน่วยงานจากภายนอกองค์กรต้องการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรทางการแพทย์ ต้องส่งข้อมูลผ่านผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นเป็นศูนย์กลางของข่ายการสื่อสารเพื่อนำข้อมูลส่งไปถึงบุคลากรทางการแพทย์ในแผนกหรืองานต่างๆ ดังนั้นแพทย์จึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลมาก ทำให้แพทย์มีความเชื่อมั่นในความรู้ในวิชาชีพเดียวกัน และนำไปสู่การเป็นแหล่งข้อมูลระหว่างแพทย์ด้วยกัน สอดคล้องกับการศึกษาของนิตยา แสงสุริยวงศ์ (2549) ที่พบว่า พนักงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในองค์กรจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นการสื่อสารในแนวราบเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีการใช้ภาษาที่ดี สุภาพ กะทัดรัด และเข้าง่ายในการติดต่อสื่อสาร

ขณะที่ทันตแพทย์ ส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุดอันดับที่ 2 คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทอบรมเรื่องควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล การอบรม บรรยาย หรือสื่อข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรที่มีความรู้ความเข้าใจ

ทันตแพทย์ซึ่งเป็นผู้รับสารจึงสามารถรับฟังโดยตรงและสามารถซักถามเพื่อทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ทำให้ข้อมูลที่ได้รับการสื่อสารครบถ้วน

เมื่อสรุปในภาพรวมบุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่ให้ปริมาณข้อมูลมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทคู่มือเรื่องมาตรการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ตามลำดับ

2. รูปแบบการสื่อสารที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ได้ทราบข่าวสารได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด 3 อันดับแรก

การศึกษาความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสมกับวิชาชีพต่างๆ มีความสำคัญ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่มีการระบาดของโรค การใช้การสื่อสารที่เหมาะสม และการสื่อ ข้อมูลได้ทั่วถึง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ จะทำให้เกิดความปลอดภัยแก่บุคลากรทางการแพทย์ได้

อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เมื่อศึกษาความต้องการการใช้สื่อกรณีเกิดโรคระบาดคล้ายไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ อีกครั้ง บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุน้อย (21 - 30 ปี) บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อย (1 - 3 ปี) พบว่า มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน กล่าวคือ การสื่อสารในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุน้อย ส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ การสั่งการจากหัวหน้างานตามสายการบังคับบัญชาเป็นรูปแบบการสื่อสารที่เกิดขึ้นบ่อย ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมหรือเทียบเท่า ไม่ได้ศึกษาทางด้านทางการแพทย์และการสาธารณสุขโดยตรง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคระบาดและการป้องกันตนเองอาจมีน้อย ทำให้ไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงเหตุผลและที่มาของแนวทางปฏิบัติที่วางไว้นอกจากนี้บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุการทำงานน้อย อาจจะไม่มั่นใจในความรู้ทางวิชาการ รวมถึงวิธีการป้องกันการติดเชื้อของตนเอง ภายใต้อาณัติที่มีเวลาที่จำกัด การระบาดของโรคที่มีกระจายของเชื้ออย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง การสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล เช่น หัวหน้างานประชุมกลุ่มย่อยเพื่อสื่อสารตามสายการบังคับบัญชาเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ใช้บ่อยในองค์กร อาจเป็นการสื่อสารแบบทางเดียวหรือสองทางก็ได้ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสั่งการแบบบนลงล่าง การมอบหมายหน้าที่ให้แต่ละคนรับผิดชอบในส่วนต่างๆ เป็นการสื่อสารที่ครอบคลุม ทั่วถึงทุกคน รวดเร็ว มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนถูกต้อง เชื่อถือได้ มีความเป็นกันเอง นอกจากนี้หัวหน้างานใกล้ชิดกับผู้ใต้ บังคับบัญชา ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์สามารถสื่อสารได้บ่อย ทำให้ทันต่อ

เหตุการณ์ แต่ในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุมาก (31 - 40 ปี และ 41 - 60 ปี) บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุการทำงานมากขึ้น (4 - 5 ปี 6 - 10 ปี และมากกว่า 11 ปี) บุคลากรทางการแพทย์ที่มีและไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร และบุคลากรทางการแพทย์ที่เคย และไม่เคยให้การรักษาผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ต้องการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจ เพื่อทำแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ทั้งนี้เนื่องจากในบุคลากรที่มีอายุมากและบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุการทำงานนานจะมีประสบการณ์การได้รับทราบข้อมูลเรื่องการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากแหล่งข้อมูลต่างๆอย่างต่อเนื่อง จึงมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาก และบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโท ส่วนใหญ่ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล ที่ได้ผ่านการเรียนการสอนด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อมาแล้ว จากลักษณะคุณสมบัติของบุคลากรทางการแพทย์ที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ทุกกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ ดังนั้นการใช้การประชุมพูดคุยกันเพื่อทบทวนความรู้ ปรับความเข้าใจให้ตรงกัน และเพิ่มเติมความรู้ใหม่ในส่วนที่ขาด ร่วมกันกับบุคลากรทางการแพทย์ที่ทำงานมานาน อายุมาก มีระดับการศึกษาที่สูง มีประสบการณ์การให้การรักษาผู้ป่วย จะมีประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาแตกต่างกัน มีความคิดในแง่มุมมองที่ต่างกัน ทำให้เห็นข้อบกพร่องของการทำงานที่ผ่านมา จึงนำเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นมาทบทวน หาแนวทางแก้ไขร่วมกัน เกิดมติในที่ประชุม ในการสร้างแนวทางที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง สามารถจัดประชุมเร่งด่วน ได้ทันที มีการส่งตัวแทนของงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม เพื่อระดมสมองร่วมกัน ทำให้ได้มติของแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แนวทางที่สามารถปฏิบัติได้จริง ได้ความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ ตัวแทนสามารถกระจายมติของที่ประชุมไปสู่ผู้ปฏิบัติงานในทุกหน่วยงาน ในรูปแบบการประชุมกลุ่มย่อย ทำให้เกิดการสื่อสารข้อมูลอย่างทั่วถึงทุกคน

ขนาดของโรงพยาบาล โรงพยาบาลที่มีขนาด 10 เตียง มีจำนวนบุคลากรในสังกัดน้อยการสื่อสาร โดยการพูดคุยกันระหว่างหัวหน้างาน และผู้ได้บังคับบัญชาสามารถทำได้ทันที ทำให้รับทราบข่าวสารได้ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งถึง แต่ในโรงพยาบาลที่มีขนาด 30 เตียง 60 เตียง และ 120 เตียง มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ในสังกัดมาก การใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมเฉพาะกิจฯ ทำให้ได้รับการสื่อสารข้อมูลจากผู้รับผิดชอบโดยตรง ได้รับฟังข้อมูลอย่างครบถ้วน และตัวแทนสามารถถ่ายทอดข้อมูลลงสู่ผู้ปฏิบัติทุกคนได้อย่างทั่วถึง จึงสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

วิชาชีพ จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ถ้าเกิดโรคระบาดคล้ายไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ อีกครั้ง แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และผู้ช่วยเหลือคนไข้ ส่วนใหญ่เลือกใช้รูปแบบการสื่อสารเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ อันดับ 1 ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ การสื่อสารด้วยรูปแบบดังกล่าว มีลักษณะเป็นการประชุมที่ จัดขึ้นเป็นกรณีพิเศษ ไม่ได้จัดเป็นประจำ และประกอบด้วยบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นสหวิชาชีพ ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมเพื่อระดมสมองหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน สามารถสื่อให้ทราบข่าวสารได้ รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ ใช้กระจายข่าวสารได้กว้าง ครอบคลุม ได้แบบแผนการปฏิบัติที่เป็นแนวเดียวกันที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง และมีความเฉพาะเจาะจง เมื่อเสร็จสิ้นการประชุม ผู้ที่เป็นตัวแทนนำสามารถนำข้อมูลที่ได้รับกระจายลงสู่ผู้ปฏิบัติอย่างทั่วถึง และรวดเร็ว นอกจากนี้พบว่า ทันตภิบาลส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทประชุม IC เพราะทีมดังกล่าวเป็นทีมที่รับผิดชอบโดยตรง ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการระดมสมองของบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อพัฒนาระบบเฝ้าระวัง และควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง สมาชิกของทีมประกอบด้วยตัวแทนของแต่ละฝ่าย หรือหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการอยู่ในทีม มีการจัดการประชุมตามวาระที่ทางทีม IC ในแต่ละโรงพยาบาลกำหนดไว้ เมื่อมีมติในที่ประชุม ตัวแทนจะนำมติไปสื่อสารถ่ายทอดให้แก่สมาชิกในหน่วยงานของตนเอง ทำให้เกิดการกระจายข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง ทันต่อเหตุการณ์ และรวดเร็ว

รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และประชุมทีม IC เป็นการสื่อในรูปแบบการสื่อสารแบบสองทาง มีลักษณะของการสื่อสารที่เห็นปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้รับสารได้ง่าย และรับทราบทันที ผู้รับข่าวสารมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดความรู้สึกความเป็นส่วนร่วม เกิดความเข้าใจร่วมกัน เกิดความคิดเห็นในทางบวก มีความพึงพอใจส่งผลให้เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานในการป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ในที่สุด สอดคล้องกับนิตยา แสงสุริยวงศ์ (2549) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารเพื่อการประชุมที่เป็นอยู่ในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติในปัจจุบัน พนักงานเห็นว่า การประชุมมีความเหมาะสมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพราะการประชุมมีการจัดทำวาระการประชุม หรือหนังสือเวียนแจ้งให้ทุกๆ ส่วนงานทราบภายหลังการประชุมเสมอ ทำให้ทราบข่าวสารอย่างทั่วถึง แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของสันติพงศ์ วงศ์เพ็ญทักษ์ (2545) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการสื่อสารแบบทางเดียวกับการสื่อสารแบบสองทางปรากฏผลการทดลองว่า การสื่อสารทางเดียรรวดเร็วกว่าการสื่อสารสองทาง ความเป็นระเบียบเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ผู้ส่งสารมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ สูงกว่าผู้รับสาร แต่การสื่อสารแบบ

สองทางมีความแม่นยำกว่าและสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับข่าวสารมากกว่า สามารถลดช่องว่างในการสื่อสารได้ดี ป้องกันการตีความหมายไปคนละทิศทาง สอดคล้องกับการศึกษาของเก็จวลิ จิตวัณ วิไล (2530) ผลการศึกษาพบว่า การสื่อสารสองทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน กล่าวคือในระดับหน่วยงาน การเปิดโอกาสให้ข้าราชการเข้าพบผู้บริหารเพื่อปรึกษาหารือและขอข้อมูลในการปฏิบัติงานได้โดยตรงและผู้บริหารควรให้ข้อมูลและคำแนะนำอย่างเพียงพอแก่การนำไปปฏิบัติงาน นอกจากนี้ในกลุ่มแพทย์ส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการสื่อสารประเภทสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการ ใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ เป็นอันดับ 2 แพทย์เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มีจำนวนน้อย การสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสาร โดยการประชุมภายในกลุ่มก็เพียงพอที่จะทำให้แพทย์สื่อสารกันได้ทั่วถึง และการเลือกรูปแบบการสื่อสารประเภทสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัตถ์ใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ เพื่อนำมาใช้ทบทวนการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน

แต่ในพยาบาล และทันตภิบาล ส่วนใหญ่เลือกอันดับรองลงมา คือ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน หัวหน้างานเป็นผู้ที่ใกล้ชิด สามารถติดต่อสอบถามได้ทุกวัน การพูดคุยมีบรรยากาศที่เป็นมิตร ได้ทราบข่าวสารที่มีความถูกต้อง รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และกระจายข่าวสารได้กว้าง และครอบคลุม หลังจากที่ตัวแทนหน่วยงานต่างๆ นำมติของที่ประชุมมาถ่ายทอดลงสู่ผู้ร่วมงาน หัวหน้างานต้องทำหน้าที่สั่งการถึงผู้ใต้บังคับบัญชา และนำข้อตกลงไปสู่การปฏิบัติในงานต่างๆ รวมถึงวางแผน ควบคุม กำกับ ติดตามให้เกิดการปฏิบัติตามข้อตกลง จึงจะเกิดการสื่อสารเพื่อการบริหารที่สมบูรณ์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิรณุช ทรงจักรแก้ว (2537) ที่พบว่า หัวหน้างานจะติดต่อกับผู้ใต้บังคับบัญชาในเรื่องงานทั่วไป งานในหน้าที่รับผิดชอบ แนวทางการปฏิบัติภายในหน่วยงาน และเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับงานผู้ใต้บังคับบัญชา ติดต่อสื่อสารกับหัวหน้างาน ในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติเพื่อที่จะได้ข้อมูลทั่วไป เป็นไปตามสายการบังคับบัญชาและเป็นไปตามความต้องการของหัวหน้าเอง ลักษณะข่าวสารที่ได้จากผู้ใต้บังคับบัญชาได้จากหัวหน้างานนั้น มีความน่าเชื่อถือในความถูกต้อง มีส่วนในการตัดสินใจเป็นข่าวสารที่เพียงพอต่อการปฏิบัติ ทันต่อเหตุการณ์ หัวหน้างานรับผิดชอบต่อข่าวสารนั้นและการให้ข่าวสารเป็นกันเองมาก สำหรับวิธีการสั่งงานของหัวหน้าที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชอบมากที่สุด คือ การเรียกพบเป็นการส่วนตัวเพราะสามารถสอบถามข้อสงสัย ทำความเข้าใจได้ทันที รวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นการให้เกียรติกับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของนิตยา แสงสุริยวงศ์ (2549) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการที่หัวหน้าใช้วิธีสั่งงานทางวาจามากกว่าวิธีการสื่อสารอื่นๆ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจนในการสั่งงาน แต่การสื่อสารแบบเป็นทางการกับหัวหน้าเสมอ อาจทำให้พนักงานรู้สึกเกร็งหรือกลัวกับการที่จะพูดกับหัวหน้าและหลีกเลี่ยงการ

เผชิญหน้าเสมอไม่ว่าโอกาสใด ฉะนั้นหัวหน้าต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารสองทางเพราะช่วยในการประเมินผลการสื่อสารได้อย่างพิถีพิถันว่าพนักงานเข้าใจและการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะนำไปสู่ผลของการปฏิบัติตามด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของจิตต์วัฒน์ สัมฤทธิ์ (2547) ที่พบว่า พนักงานกลุ่มระดับบน กลุ่มระดับกลางและกลุ่มระดับล่างในสถาบันวิชาการ ทศท มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ส่วนใหญ่มักใช้การสื่อสารกับหัวหน้างานเป็นส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญเชื่อถือ หัวหน้าสั่งงานชัดเจนด้วยวาจา น่าเชื่อถือ ให้ความสำคัญเป็นกันเอง หัวหน้าให้ความสำคัญเป็นธรรมชาติร่วมงานอย่างเท่าเทียมกัน หลังจากผู้บริหารระดับสูงประชุมร่วมกับหัวหน้าหรือผู้จัดการ ผู้จัดการจะประชุมกลุ่มย่อยกับหัวหน้างานชี้แจงนโยบายแนวทางปฏิบัติ เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ช่วยให้เกิดความเข้าใจและร่วมมือกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานดีขึ้น

สรุปในภาพรวมพบว่ารูปแบบการสื่อสารที่บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่เลือกมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม ประเภทการประชุมทีมเฉพาะกิจเพื่อทำแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ รองลงมา คือ สื่อบุคคล ประเภทหัวหน้างาน และ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทแผนปฏิบัติการใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ของโรงพยาบาล ตามลำดับ

3. การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อรูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล

การบริหารงานทุกอย่างในโรงพยาบาลต้องอาศัยการติดต่อสื่อสารเพื่อวางแผน จัดองค์กร การบริหารบุคคล อำนาจการ การควบคุม กำกับดูแลให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง การสื่อสารเพื่อการบริหารจึงมีความสำคัญ การส่งข่าวสารตามความรู้สึคนึกคิดของตนไปยังผู้รับข่าวสาร โดยปรารถนาที่จะให้ผู้รับข่าวสารเกิดความรู้สึคนึกคิดของตนไปยังผู้รับสารหรือเกิดการรับรู้เข้าใจตรงกับความรู้สึคนึกคิดที่ผู้ส่งไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ “ความเข้าใจ” (understanding) ของผู้ส่งที่ส่งข่าวสารไปยังผู้รับเป็น “ความเข้าใจ” เดียวกัน ซึ่งแสดงถึงผู้ส่งสารบรรลุเป้าหมายหรือกระบวนการติดต่อสื่อสารเกิดความสมบูรณ์แล้ว

โรเจอร์ส (Rogers, 1973) อธิบายในสาขาศาสตร์ วานิกานูด, 2545) กล่าวว่า การสื่อสารที่สมบูรณ์จะทำให้เกิดผลกระทบขึ้นกับผู้รับสารที่สำคัญจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ หนึ่ง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร (Knowledge) เป็นการรับรู้ซึ่งบุคคลได้รับผ่านประสบการณ์ที่เรียนรู้จากการตอบสนองสิ่งเร้าแล้วจัดระบบเป็น โครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำข้อมูลกับ

สภาพจิตวิทยา ฉะนั้นความรู้ความจำนี้ได้อุบัติเลือกซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนจึงอาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ต่อไป สอง คือการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติของผู้รับสาร (Attitude) เป็นตัวชี้วัดว่าบุคคลนั้นคิดอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อมโดยมีรากฐานมาจากความเชื่อ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นพรมแดนเชื่อมโยงระหว่างความรู้กับพฤติกรรม และข้อสาม คือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม (Practice) พฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกที่มาจากพื้นฐานของความรู้ และทัศนคติ การมีพฤติกรรมต่างกันเพราะมีปัจจัยดังกล่าวต่างกัน ซึ่งปัจจัยนั้นๆ มาจากการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างกันในการแปลสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สั่งสมที่ต่างกัน อันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โรเจอร์ส กล่าวว่า เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น และการเกิดความรู้ความเข้าใจนี้มีผลทำให้เกิดทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนั้น และขั้นสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ทำต่อเรื่องนั้นๆ ตามมา

เรื่องมาตรการการป้องกันไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ที่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง หรือมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงพยาบาล การศึกษาส่วนนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรทางการแพทย์ จากผลการศึกษา พบว่า

3.1 การศึกษารูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม

อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุน้อย (21 - 30 ปี) บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยม และผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ให้ความคิดเห็นที่เหมือนกันว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้การเรียนการสอนมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจอธิบายได้ว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุน้อยบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมซึ่งไม่ได้เรียนสายการแพทยศาสตรบัณฑิตโดยตรง จึงมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และควบคุมโรคน้อย และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรทางการแพทย์ในระดับปฏิบัติการ และได้รับการสื่อสารจากบนลงล่างเป็นส่วนใหญ่ การให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ เหตุผล และความเป็นมาของการที่ต้องเกิดเปลี่ยนแปลงในองค์กร โดยการใช้อุปกรณ์สื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ประเภทการอบรม จะทำให้บุคลากรทางการแพทย์เหล่านี้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักวิชาการ เหตุผล ความสำคัญของการที่ต้องเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงต่อไป ส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุมาก (41 - 60 ปี)

ได้สั่งสมความรู้ ประสบการณ์ด้านการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อไว้มาก ประกอบด้วยบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องป้องกันและการควบคุมการติดเชื้อมาแล้ว การสื่อสารโดยใช้การพูดคุย ได้ต่อกัน เพื่อสร้างความเข้าใจที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น การใช้การประชุมในบุคลากรทางการแพทย์ที่อายุมาก และหรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล ในบุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโท ก็เพียงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมได้

ระยะเวลาในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาในการทำงาน 1 - 3 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในด้านความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาในการทำงาน 1 - 3 ปี มีความต้องการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล เช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการสื่อสารดังกล่าวเป็นการสื่อสารแบบสองทาง ที่ผู้พูด และผู้ฟังสามารถโต้ตอบกันได้ทันที ทำให้การสั่งการ มอบหมายงาน แจ้งข่าว การเปลี่ยนแปลงที่เกิดในองค์กรจากหัวหน้างาน ซึ่งการสื่อสารดังกล่าวสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้เมื่อได้รับการถ่ายทอดข่าวสารบุคลากรทางการแพทย์จะมีพฤติกรรมสื่อสารโดยการจับกลุ่มคุยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร และหรือข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการสื่อสารในแนวระนาบ ส่งผลให้ข่าวสารเกิดการกระจายอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเห็นความสำคัญ แนวโน้มของนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ทำให้บุคลากรทางการแพทย์เกิดการเลียนแบบกัน และเกิดการเปลี่ยนแปลงในที่สุด สอดคล้องกับ การศึกษาของดวงใจ เครือณรงค์ (2534) ที่สรุปว่า การสื่อสารแบบสองชั้นตอน ภายหลังจากได้รับข่าวสารจากแหล่งข่าว ซึ่งอาจจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล จะนำข่าวสารไปพูดคุย ปรีกษาหารือกับผู้อื่นอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับข่าว หรือนวกรรมนั้น ส่วนในบุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงาน 4 - 5 ปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรทางการแพทย์เหล่านี้มีความรู้ระดับหนึ่ง ส่งผลให้การสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล เช่น ใช้หัวหน้างานสั่งการ หรือพูดคุยกันภายในหน่วยงาน ไม่ต้องใช้การอธิบายมาก เพราะมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้ว การเพิ่มการสื่อสารด้วยรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน จะทำให้เห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วขึ้น ขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ที่มีระยะเวลาการทำงานนาน มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ซึ่ง

อธิบายได้ว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุการทำงานที่นาน มีประสบการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ มากมาย ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องการควบคุมป้องกัน การติดเชื้อในบุคลากรเป็นอย่างดี และเกิดโดยธรรมชาติ ฉะนั้นการใช้การพูดคุยกัน โดยการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุมก็ทำให้เกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้

ตำแหน่งทางการบริหาร พบว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจโดยตำแหน่ง มุมมองความคิดของบุคลากรกลุ่มนี้จะกว้างขวางกว่าบุคลากรที่ไม่มีตำแหน่งการบริหาร กล่าวคือ จะมองในภาพรวมทั้งระบบขององค์กร การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะส่งผลกระทบต่อส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การตัดสินใจที่ผิดพลาดจะสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ส่งผลให้ต้องแก้ปัญหาตามมา ฉะนั้นการตัดสินใจที่จะกระทำการใดของบุคลากรกลุ่มนี้ จึงอยู่บนพื้นฐานของข้อมูล มองในภาพรวมเพื่อผลประโยชน์ของโรงพยาบาลหรือองค์กร การใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม ของตัวแทนจากสาขาวิชาชีพในองค์กร เป็นการระดมสมองเพื่อบริหารจัดการ ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ที่พบว่า แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม อธิบายได้ว่า เพราะบุคลากรส่วนหนึ่งของวิชาชีพดังกล่าวมีตำแหน่งทางการบริหารร่วมด้วย ผลการศึกษาที่พบจึงสอดคล้องกัน แตกต่างกับบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน เช่น การอบรม โดยวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ เข้าใจเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการอบรมอย่างถ่องแท้ มีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล มีศิลปะในการพูดจูงใจผู้ฟังที่ดี จะสามารถทำให้การสื่อสารสมบูรณ์ และหรือมีการอบรมเชิงปฏิบัติการร่วมด้วย จะทำให้การอธิบายได้เห็นเป็นรูปธรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น

ขนาดของโรงพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า โรงพยาบาลที่มีขนาดเล็ก (10 เตียง) บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากโรงพยาบาลที่มีขนาดเล็ก บุคลากรทางการแพทย์มีจำนวนน้อยการใช้การสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล ได้แก่ การพูดคุยกัน หรือแม้แต่การรวมกลุ่มเพื่อพูดคุยกันก็สามารถเกิดข้อตกลงกันเพื่อ

นำไปใช้ในการปฏิบัติร่วมกันได้ ทำให้สามารถสื่อสารได้ทั่วถึงเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมได้ แต่โรงพยาบาลที่มีขนาดกลาง 60 เตียง มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์มากขึ้น การใช้รูปแบบการสื่อสารโดยใช้การประชุมระหว่างหัวหน้างานกับผู้บริหาร และนำมติจากที่ประชุมใหญ่ไปประชุมกลุ่มย่อย จะทำให้สามารถสื่อสารการเปลี่ยนแปลงลงไปถึงระดับผู้ปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง ส่วนในโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่ 120 เตียง มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์จำนวนมาก การใช้การประชุมระหว่างหัวหน้างานกับผู้บริหาร และนำมติจากที่ประชุมไปประชุมกลุ่มย่อย แจ้งข่าวแก่บุคลากรทางการแพทย์ในหน่วยงาน อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นการใช้รูปแบบการสื่อสาร โดยใช้สื่อบุคคลร่วมด้วย เช่น หัวหน้างานควบคุมกำกับ ดูแล จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนการพูดคุยกันระหว่างบุคลากรทางการแพทย์ จะช่วยไข่มติจากที่ประชุมลงไปสู่ผู้ปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมตามมา

ประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วยใช้หัวใจใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วย มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน บุคลากรทางการแพทย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวทางการดูแลผู้ป่วยและสามารถนำวิชาการไปใช้ในการรักษารักษาผู้ป่วย และเมื่อได้ให้การรักษายพบข้อบกพร่อง อาจเนื่องจากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ ทำให้ไม่มั่นใจในวิชาการที่ตนเองมีอยู่ จึงต้องขอคำปรึกษาจากหัวหน้างาน และการเรียนรู้เพิ่มเติมจากการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ทราบวิธีในการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ ฉะนั้นบุคลากรทางการแพทย์ที่เคยให้การรักษาก็มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอนมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนในบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่มีประวัติการให้การรักษารักษาผู้ป่วย มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การเรียนการสอน เพราะทำให้รับรู้สถานการณ์จริง ที่ทันต่อเหตุการณ์ เกิดการกระตุ้น ทำให้เกิดความตระหนักและเกิดการเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

วิชาชีพ จากผลการศึกษาพบว่า แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม แพทย์ และทันตแพทย์เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มีจำนวนคนน้อย การสื่อสารโดยใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการใช้การประชุม จะสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้ทั่วถึง รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ การสื่อสารการประชุมเป็นการสื่อสารแบบสองทางจึงมีการโต้ตอบซักถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน จากผลการศึกษาพบว่า พยาบาล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบ

การสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การประชุม และการสื่อสารโดยการใช้สื่อบุคคล กลุ่มการพยาบาลเป็นกลุ่มที่มีจำนวนบุคลากรมากที่สุด ในโรงพยาบาล บุคลากรในกลุ่มนี้มีตั้งแต่ระดับปฏิบัติการผู้บังคับบัญชาระดับต้นถึงคณะกรรมการบริหาร แบ่งเป็นหลายแผนก มีลักษณะการทำงานสลับสับเปลี่ยนเวลาในการทำงานกัน จึงไม่สามารถให้สื่อสารได้ทั่วถึงในครั้งเดียว ฉะนั้นการใช้การประชุมจะทำให้พยาบาลส่วนหนึ่งได้รับข้อมูลข่าวสาร การใช้สื่อสารโดยบุคคล เช่น หัวหน้างาน ในการสื่อสารแบบบนลงล่าง รวมทั้งควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการสื่อสาร เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ร่วมกับการสื่อสารโดยเพื่อนร่วมงาน ในการสื่อสารแบบในแนวระนาบ จะทำให้การสื่อสารข้อมูลกระจายไปอย่างทั่วถึง ทำให้เกิดการส่งต่อนโยบายลงสู่ระดับปฏิบัติได้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับหทัย ส่งศรีเกตุ (2543) ที่ศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพบุคลากรในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่าบุคลากรพยาบาลมีเวลาปฏิบัติงานในเวร บ่าย ดึก ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมอบรมที่โรงพยาบาลจัดให้ ซึ่งการที่บุคลากรไม่ได้รับการอบรมอาจทำให้ขาดความรู้ในการนำไปปฏิบัติ การสื่อสารโดยใช้บุคคลร่วมด้วย จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ยั่งยืนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าผู้สื่อสาร คือ หัวหน้างาน เพราะหัวหน้างานเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในเรื่องเกี่ยวกับงาน ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล และมีหน้าที่ในการสั่งการ ควบคุม กำกับ และดูแล ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานตามมติข้อตกลงของโรงพยาบาล ข่าวสารที่สื่อมาจากหัวหน้างานมีความน่าเชื่อถือ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบ และถ้าไม่ปฏิบัติตามสามารถส่งผลกระทบต่อผู้ใต้บังคับบัญชาได้ การทำงานที่ใกล้ชิดกันทำให้หัวหน้างานสามารถกำกับดูแล ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใกล้ชิด กรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติไม่ถูกต้อง จึงสามารถตักเตือนได้ทันที เพื่อความปลอดภัยของผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากรทางการแพทย์จึงเกิดขึ้นได้ง่าย นอกจากนี้การสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การสื่อสารระหว่างเพื่อนร่วมงาน เป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการที่มีความเป็นกันเอง ทำให้การไหลของข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ได้ทราบที่ต้องปฏิบัติตามมติของโรงพยาบาลในการป้องกันติดต่อของโรคอย่างไร ช่วยในการก่อให้เกิดวัฒนธรรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับเก็จวลี จิตวัฒนวิไล (2530) กล่าวว่า การสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ เช่น การพูดคุยกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน เพื่อนต่างหน่วยงาน ถ้าใช้บ่อยและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร จะทำให้องค์กรพัฒนาขึ้น แต่ถ้าเป็นการซุบซิบ นินทา จะทำให้องค์กรเสื่อมเสียได้ จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม **ทันตภิบาล** ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสาร โดยการประชุม และการสื่อสารโดยการเรียนการ

สอน ทันตภิบาลเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อย การใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการประชุมจะทำให้ได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เกิดความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงอย่างดี และการใช้รูปแบบการเรียนการสอนจะทำให้ทันตภิบาลได้รับข้อมูลข่าวสารครบถ้วนโดยตรง ข่าวสารไม่มีการตกหล่นสูญหายระหว่างการสื่อสาร ทำให้ได้ความเข้าใจถึงเหตุผลในการเปลี่ยนแปลง ส่งผลเกิดการปฏิบัติตามอย่างยั่งยืนต่อไป ส่วนใน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้สื่อบุคคล และรูปแบบการสื่อสารโดยใช้การเรียนการสอน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ เป็นกลุ่มระดับปฏิบัติการ จึงมีโอกาสในการเข้าร่วมประชุมบ่อย ส่วนใหญ่มักจะได้รับข่าวสารจากหัวหน้างาน เพื่อนำไปปฏิบัติ และหัวหน้างานเป็นผู้ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล

จะเห็นได้ว่า แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เป็นกลุ่มระดับผู้บริหาร มีลักษณะกล้าแสดงความคิดเห็น มีอำนาจในการตัดสินใจ วางแผนนโยบาย จัดกำลังคน การสื่อสารโดยการประชุมทำให้สามารถโต้ตอบกันก็เพียงพอทำให้เกิดมติที่ประชุม และนำไปสู่การปฏิบัติได้ สอดคล้องกับสันติพงศ์ วงศ์เพ็ญทักษ์ (2545) การตัดสินใจด้านนโยบาย และแผนงานต่างๆขึ้นกับหัวหน้าหรือผู้บริหาร แต่ผู้บริหารจะเปิดรับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้วยเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนริเริ่มสิ่งใหม่ๆ

ส่วนใน พยาบาลที่เป็นระดับปฏิบัติการ และทันตภิบาลซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มปฏิบัติการมีลักษณะที่กล้าแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่ประชุมในหน่วยงาน สามารถพูดคุยโต้ตอบและهامติร่วมกันเองระหว่างกลุ่มได้เอง การที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ควรใช้การประชุม

ใน ผู้ช่วยทันตแพทย์ และผู้ช่วยเหลือคนไข้ เป็นกลุ่มระดับปฏิบัติการที่มีลักษณะการรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงต้องใช้หัวหน้างานร่วมด้วย และการให้ความรู้ความเข้าใจด้วยการใช้รูปแบบการสื่อสารโดยการเรียนการสอนร่วมด้วย จะทำให้ผู้ช่วยทันตแพทย์ และผู้ช่วยเหลือคนไข้ มีความเข้าใจถึงที่มาของเหตุผลของการต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดความตระหนัก และให้ความร่วมมือ อะเคื่อ อุณหะเลขกะและคณะ (2546) การให้ความรู้แก่บุคลากรที่ทำได้ไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน และบุคลากรทั้งหมด ทำให้บุคลากรขาดความรู้ ความตระหนัก ส่งผลให้มีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องในการป้องกัน และควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ส่งผลต่อผู้ป่วย และสอดคล้องกับจำเรณู สงคราม (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากร สำนักงานศึกษาธิการ จ.เชียงใหม่ พบว่า บุคลากรศึกษาธิการของอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ ต้องการให้การฝึกอบรม สามารถนำผลไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เข้าอบรม วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของบุคลากร

3.2 ผลการศึกษา รูปแบบการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลากรทางการแพทย์

อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน และประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ บุคลากรทางการแพทย์ทุกช่วงอายุ บุคลากรทางการแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาทุกระดับ บุคลากรทางการแพทย์ทุกช่วงระยะเวลาการทำงาน บุคลากรทางการแพทย์ที่มีและไม่มีประวัติการให้การรักษ่าผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ฯ และบุคลากรทางการแพทย์ที่สังกัดในโรงพยาบาลขนาด 60 เตียงขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบุคลากรทางการแพทย์เป็นสิ่งที่ยาก ต้องมีการเปลี่ยนทัศนคติเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ การเรียนการสอน เป็นการสื่อสาร โดยเริ่มสอนตั้งแต่พื้นฐานความรู้ ไปสู่การปฏิบัติ อาจมีสถานการณ์ที่ทันสมัยมาแนะนำ และการสอนในการปฏิบัติร่วมด้วยทำให้เห็นภาพเดียวกันที่ชัดเจน เพิ่มความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เคยได้รับศึกษามาก่อน ด้วยความเข้าใจนี้จะทำให้บุคลากรทางการแพทย์เกิดทัศนคติ และมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่เลือก หรือไม่เลือกที่จะปฏิบัติตาม และเกิดการเปลี่ยนแปลงในที่สุด แต่อย่างไรก็ตามการสื่อสาร โดยการใช้การเรียนการสอนก็มีข้อเสีย คือ ถ้าผู้ฟังไม่เข้าใจ หรือสงสัย แต่ไม่กล้าถามได้ตอบวิทยากร จะทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ และถ้าผู้ฟังไม่ตั้งใจฟัง หรือเข้าอบรมไม่ครบหลักสูตรอาจทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ นอกจากนี้ผลการศึกษา ยังพบอีกว่า บุคลากรทางการแพทย์ในสังกัดโรงพยาบาลขนาด 10 เตียง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยบุคคล เพราะ โรงพยาบาลที่มีขนาดเล็ก บุคลากรทางการแพทย์มักมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน การพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการก็สามารถตกลงกันได้ เมื่อพบเห็นการปฏิบัติไม่ถูกต้อง มักมีการตักเตือนกันซึ่งถือว่าเป็นความห่วงใยซึ่งกันและกัน การสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคลจึงสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรทางการแพทย์ได้ง่าย

วิชาชีพ แพทย์และทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อบุคคล แพทย์ และทันตแพทย์ เป็นวิชาชีพที่มีจำนวนน้อย แต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับบริหาร และมักใช้การสื่อสารแบบสองทาง มีการสื่อสารตอบโต้กันจึงทำให้เกิดความเข้าใจกันได้ และเกิดการเปลี่ยนแปลงง่ายสามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้ทั่วถึง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ แต่ พยาบาล ทันตภิบาล ผู้ช่วยเหลือคนไข้ และผู้ช่วยทันตแพทย์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสื่อสารที่มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่ คือ รูปแบบการสื่อสาร โดย

ใช้การเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องมาจากการได้รับการสื่อข้อมูลผ่านผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงจะทำให้ผู้รับข่าว สารได้รับข่าวสารได้โดยตรง สอดคล้องกับการศึกษาของอะเคื่อ อุณหเลขกะ และคณะ (2546) ที่พบว่า การให้ความรู้แก่นุคลากรที่ทำได้ไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงานและบุคลากรทั้งหมด ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอบถามในประเด็นที่ไม่เข้าใจได้ ได้มีการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งยอมรับในสิ่งที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากได้รับรู้ข่าวสารด้วยตนเอง ทำให้นุคลากรเพิ่มความรู้ในส่วนที่ขาดหายไป เกิดความตระหนัก ส่งผลให้มีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องในการป้องกันควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลและการส่งผลต่อผู้ป่วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved